

Μορφοβοι

ΠΑΝΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙ
ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ
430 67

ΑΡΧΕΙΟ
19 7 95
Παναγιώτη Νάνου

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Σύλλογος Μορφοβουνιωτών Καρδίτσας

ΙΔΡΥΤΗΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: ΤΣΟΥΛΑΣ ΜΑΡΚΟΣ

Χρόνος 2003 - ΙΟΥΝΙΟΣ- Αρ. φύλλου 13

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή
Έδρα Αγίας Αναστασίας 5 Περισσός -Ν. Ιωνία Τ.Κ. 142 32 Αθήνα
Τηλ: 210 2522596 • FAX: 210 2518283

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΘΩΜΑΣ ΚΑΤΟΙΚΟΣ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Στοιχειοθετήθηκε και τυπώθηκε από ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Αφοι ΤΣΑΛΔΑΡΗ Ο.Ε. Δ/ση: Μπουμπουλίνας 66 ΤΗΛ: 210 24.81.647 - 8 FAX: 210 2483358

η Φωνή

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Τοχ. Γραφείο
ΠΕΡΙΣΣΟΥ
Αριθμός Αδείας



ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΗ ΡΑΧΩΒΙΤΣΑ

• Τον μαχητικό δημοσιογράφο με την πλούσια προσφορά από το Μορφοβούνι

Εκτεταμένο αφιέρωμα στον χωριανό μας δημοσιογράφο Βασίλη Ραχωβίτσα, έκανε η εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» της Λάρισας στο φύλλο της Δευτέρας 12/5/03. Το αφιέρωμα έγινε με αφορμή την αποχώρηση του Βασίλη από την ενεργό δημοσιογραφία και την εφημερίδα «Νέος Αγών» της Καρδίτσας, όπου ως γνωστόν εργάζονταν ως αρχισυντάκτης. Εκτιμήσαμε ότι το αφιέρωμα αυτό πρέπει να δημοσιευτεί και στην εφημερίδα του χωριού μας, γιατί αξίζει να θυμηθούμε την προσφορά του στο χωριό, την Καρδίτσα και τη Θεσσαλία. Έπειτα και γιατί θεωρούμε ότι η «Μορφοβουνιώτικη Φωνή» έχει ηθική υποχρέωση να αναδεικνύει την προσφορά των παιδιών που ανάστησε ο τόπος μας, πόσο μάλλον όταν αυτή ξεφεύγει από τα στενά τοπικά πλαίσια.



Ο Βασίλης Ραχωβίτσας κατέχει σημαντική θέση στην ιστορία του Τοπικού Τύπου με δύο βασικά χαρακτηριστικά γνωρίσματα που πρέπει να αποτελούν στοιχεία κάθε νέου δημοσιογράφου: Την εντιμότητα και την ασυμβίβαστη δημοσιογραφία. Στην εικοσαετή και πλέον παρουσία του στον τοπικό τύπο με την παρεμβατική του αρθρογραφία δημιούργησε «σχολή» και αυτό είναι ορατό στο μέσο αναγνώστη των τοπικών εφημερίδων. Πέραν της επαγγελματικής δραστηριότητας, έχει προσφέρει σημαντικά στον κλάδο του, με την ιδιότητα ως μέλος στο ΔΣ της περιφερειακής Ενωσης Συντακτών όπου ανήκει.

Διαβάζοντας το κείμενο και τις γνώμες πολιτικών της Καρδίτσας, δεν μπορεί παρά να αισθανθούμε υπερηφάνεια για το συγχωριανό και φίλο δημοσιογράφο. Μετά από δύομισι δεκαετίες μάχιμης δημοσιογραφίας, ο Βασίλης κατέκτησε αυτό που σπάνια κατακτά και απολαμβάνει άνθρωπος που εκφέρει δημόσιο λόγο: Την καθολική αναγνώριση από όλους ανεξάρτητα από πολιτικά κόμματα και ιδεολογίες. Η εντιμότητα, η ευθύτητα, η σοβαρότητα της δημοσιογραφικής του πέννας σε συνδυασμό με τον αδαμάντινο χαρακτήρα, τον καταξίωσαν στην συνείδηση όλων ως δημοσιογράφο και άνθρωπο. Με το χαρακτηριστικό θάρρος της γνώμης του άσκησε μάχιμη δημοσιογραφία, χωρίς να χαριστεί σε πρόσωπα ή κόμματα. Με την παρεμβατική του αρθρογραφία συνέβαλλε στην ανάπτυξη του τόπου, αφού πολλά από τα άρθρα του στάθηκαν αφορμή να γίνουν μελέτες και τελικά ώριμα έργα τα οποία σήμερα φαίνονται αυτονόητα.

Όμως το αφιέρωμα της «Ελευθερίας», για κάποιον που γνωρίζει τη δράση του Βασίλη, έχει «ορισμένες ελλείψεις», για τις οποίες βέβαια δεν ευθύνεται ο δημοσιογράφος της Λάρισας. Είναι που ο δημοσιογράφος Ραχωβίτσας γράφοντας για όλα τα άλλα, ποτέ δεν μίλησε και δεν πρόβαλλε τον εαυτό του. Είναι που ο ίδιος συνειδητά επέλεξε να υπηρετεί τον γραπτό λόγο, παρότι είχε τη δυνατότητα να ασχοληθεί και με την τηλεοπτική δημοσιογραφία, εξασφαλίζοντας όσα η προβολή χαρίζει. Έτσι ελάχιστοι γνωρίζουν πως το ενδιαφέρον του Βασίλη για το χωριό μας και την ευρύτερη περιοχή δεν εξαντλήθηκε στην αρθρογραφία. Απαλλαγμένος από αισθήματα νοσηρού τοπικισμού, με γνώμονα το δίκαιο και το δημόσιο συμφέρον, πολλές φορές έκανε αθόρυβες παρεμβάσεις υποδηλώνοντας το ενδιαφέρον του για την πρόοδο της γενέθλιας γης. Νομάρχες, βουλευτές, υπηρεσιακοί και άλλοι παράγοντες, έγιναν δέκτες προτάσεων, επισημάνσεων και υποδείξεων για ζητήματα του χωριού μας, αφήνοντας άλλους να καρπώνονται αργότερα τις επιτυχίες. Σταματώ όμως εδώ, γιατί η σεμνότητα του Βασίλη δεν συγχωρεί περισσότερα. Για να μην πω ότι ήδη νοιώθω το βλοσυρό του βλέμμα, καθώς θα διαβάει τούτες τις γραμμές.

Εκ μέρους όλων, όλων των απανταχού Βουνεσιωτών, του ευχόμαστε ολόψυχα να είναι πάντα υγιής και να συνεχίσει την παρουσία του στα δημόσια πράγματα και τη δημοσιογραφία και τον ευχαριστούμε για την πολύπλευρη προσφορά του.

Παναγιώτης Νάνος

Συνέχεια στη σελ. 4

«ΠΛΑΣΤΗΡΕΙΑ 2003» Ανακοίνωση του συλλόγου

Στα πλαίσια της αναβάθμισης των πολιτιστικών εκδηλώσεων, ο σύλλογος των απανταχού Μορφοβουνιωτών σε συνεργασία με τον Δήμο αποφάσισε φέτος να κάνει μια υπέρβαση ότι αφορά τις πολιτιστικές εκδηλώσεις «ΠΛΑΣΤΗΡΕΙΑ 2003».

Έτσι μετά από πολλές προσπάθειες ο πρόεδρος των Απανταχού Μορφοβουνιωτών, έκλεισε για τις 13 Αυγούστου δημοτική ορχήστρα με επικεφαλής του γνωστού δημοτικού τραγουδιστή ΒΑΡΣΑΜΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟ - ΤΙΧΑΛΑ ΣΠΥΡΟ και κλαρίνο το βιρτουόζο ΠΑΟ.

Ακόμα για τις 14 Αυγούστου κλείστηκε ο ΠΟΛΥΚΑΝΔΡΙΩΤΗΣ ΣΠΥΡΟΣ και η ορχήστρα του.

Επίσης θα υπάρξουν κι άλλες εκδηλώσεις όπως Θέατρο Σκιών αλλά και Θέατρο Παιδικό.

Η δημοτική βραδιά μετατέθηκε για τις 13 Αυγούστου επειδή ήταν αδύνατο να συμμετέχουν τα παραπάνω ονόματα την παραμονή του 15 Αυγούστου και αυτό γιατί δυστυχώς την ημέρα εκείνη ονόματα αυτού του βεληνεκού είναι κλεισμένα από χρόνια σε ανάλογες εκδηλώσεις, και ότι ο ερχομός τους απαιτεί υπέρογκα ποσά, για τις δυνατότητες του συλλόγου μας αλλά και του Δήμου.

Όμως έστω και έτσι το κέφι και η συμμετοχή ελπίζουμε ότι δεν θα λείψει, μιάς και στις 14 Αυγούστου πάλι θα υπάρχει λαϊκή αλλά και δημοτική ορχήστρα.

Επιθυμία του συλλόγου είναι η διασκέδαση και η ψυχαγωγία όλων των συγχωριανών και των επισκεπτών τις ημέρες εκείνες.

ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΑΝ.ΚΑ + LEADER PLUS

Αναπτυξιακή Καρδίτσας Α.Ε.

Του Τσιτσιπά Θωμά

Στις 6-4-03 στα γραφεία του συλλόγου οξυωτών Καρδίτσας στα Πατήσια, κλιμάκιο της Αναπτυξιακής Καρδίτσας ΑΝ. ΚΑ πραγματοποίησε συγκέντρωση με καλεσμένους πολιτιστικούς συλλόγους εκπροσώπους φυσικών και νομικών προσώπων για να τους αναπτύξει το πρόγραμμα LEADER PLUS κυρίως των ορεινών περιοχών της Καρδίτσας και όχι μόνο.

Τον σύλλογο εκπροσώπησε ο γράφων ως πρόεδρος του συλλόγου Μορφοβουνιωτών καθώς και από τον Μεσενικόλα.

Θα σας μεταφέρω μερικά πράγματα, τουλάχιστον αυτά που είδα, άκουσα και κατάλαβα εγώ.

Καθό θα είναι όποιος ενδιαφέρεται, θέλει να μείνει στο χωριό και να προκόψει, ας διαβάσει τα παρακάτω. Υπάρχουν προοπτικές, υπάρχουν ευκαιρίες να κάνουν μερική την μικρή δική τους επιχείρηση συμβάλλοντας έτσι στον ιστό της όλης ανάπτυξης της περιοχής μας.

Εισηγητής λοιπόν ήταν ο εκπρόσωπος της ΑΝ.ΚΑ κ. Μπίλλης Βασίλειος ο οποίος ανέπτυξε το ολοκληρωμένο πρόγραμμα για την περιοχή της Καρδίτσας και όχι μόνο, μας δείξαν επίσης ο κ. Κορομπίλιας Γεώργιος διαφάνειες για τον Αγροτουρισμό, τυποποίηση και συσκευασία προϊόντων

και όλα αυτά σε αναπτυσσόμενες περιοχές με την παρέμβαση της ΑΝ.ΚΑ.

Θα σας μεταφέρω ακριβώς τα λόγια του κ. Μπίλλη Βασίλη.

Μετράει η παρουσία σας στα χωριά μας (δηλ. οι εκπρόσωποι των συλλόγων και των άλλων φορέων) και ότι με την γνώμη τους μπορούν να συμβάλλουν και να πείσουν τους ενδιαφερόμενους ότι το όλο πρόγραμμα είναι καλό και ότι ο λόγος τους μετράει σημαντικά για τις αποφάσεις των κατοίκων, σε σχέση με τις ασχολίες τους πρέπει όλοι να έχουμε όραμα για τα χωριά μας και μετά 10 χρόνια ούτως ώστε να γίνει ανάπτυξη των περιουσιών στα χωριά μας.

Συνέχεια στη σελ. 3

ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

► 2 εκ € για αποκατάσταση ζημιών οδικών δικτύων

Μετά από επίμονες και επίπονες προσπάθειες και με παρουσίαση και τεκμηρίωση των αιτημάτων του Δήμου μας (3 επισκέψεις του Δημάρχου στην Αθήνα) εγκρίθηκε απ' το Υπουργείο Οικονομίας μέσω της περιφέρειας Θεσσαλίας το ποσό των 2 εκ. Ε. (680.000.000 δρχ.) για τα εξής έργα:

α) Ανθοχώρι – Κερασιά και οδικό κύκλωμα Κερασιά έως Μορφοβούνι, 1 εκατ. Ε (340.000.000 δρχ.)

β) Περιοχή Παλιάς οδού από Στάση Μορφοβουνίου – Μεσενικόλα – Τσαρδάκι και Νέο δρόμο προς Αγ. Αθανάσιο Λαμπερού καθώς και στη Μούχα 1 εκ. €. (340.000.000 δρχ.).

Υπήρξε συνεργασία του Δήμου Πλαστήρα με τη Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών. Έγιναν οι μελέτες και δημοπρατούνται τα 2 έργα στις 18 και στις 25 Ιουνίου.

► Αντιπλημμυρικά Κερασιάς

Μετά απ' τη συνάντηση του Δημάρχου Πλαστήρα Δημ. Τσιαντή με τον Γ. Γ. ΥΠΕΧΩΔΕ κ. Βασιλείου και με τον Περ/ρχη Θεσσαλίας κ. Καρατσιώνη και αφού τεκμηρίωσε με έγγραφα και εκθέσεις υπηρεσιών (Δ/ση Τεχνικών – ΙΓΜΕ) αίτημα για χρηματοδότηση, εγκρίθηκε το ποσό των 232.000,00 Ε. (79 εκ. δρχ.) για την κατασκευή των αποστραγγιστικής τάφρου Κερασιάς για την αντιπλημμυρική θωράκιση του Οικισμού.

Σημειωτέον ότι η Κερασιά επλήγει ιδιαίτερα απ' τη φετινή θεομηνία και είναι ένας οικισμός πολύ επιβαρημένος απ' τις κατολισθήσεις.

► Έναρξη εργασιών Αθλητικού Κέντρου

Ξεκίνησαν οι εργασίες για την βελτίωση των εγκαταστάσεων του Αθλητικού Κέντρου Μορφοβουνίου, προϋπολογισμού 150.000,00 Ε. (50 εκ. δρχ.).

Το ποσό προέρχεται απ' το ΕΠΤΑ Θεσσαλίας. Προβλέπετε η κατασκευή κερκίδων, ηλεκ/σμός για νυχτερινούς αγώνες, εκσ/σμος γηπέδων μπάσκετ, βόλει, εξοπλισμός γυμναστηρίου με όργανα γυμναστικής κ.τ.λ.

► Παραλίμνιος δρόμος Μορφοβουνίου 150.000,00 €.

Δημοπρατήθηκε το έργο «Παραλίμνια Οδός Μορφοβουνίου» προϋπολογισμού 150.000,00 Ε. Οι εργασίες θα αρχίσουν εντός Ιουνίου.

Προβλέπετε σε μήκος 1 km περίπου ασφαλτόστρωση προδιαγραφών επαρχιακού δικτύου.

Το έργο χρηματοδοτείται απ' το ΥΠΕΧΩΔΕ με έκτακτη πίστωση.

► Επίσκεψη Δημάρχου στη Γ.Γ.Α.

Τη Γεν. Γραμ. Αθλητισμού επισκέφτηκε ο Δήμαρχος Πλαστήρα όπου επέδωσε αίτημα για την έκτακτη χρηματοδότηση (ενίσχυση) των Αθλητικών Ομίλων Μορφοβουνίου και Μεσενικόλα.

► Πρόγραμμα 3^{ου} ΚΠΣ Aqeta Habitat 490 χιλ €.

Εστάληκε στο ΥΠΕΧΩΔΕ ο πλήρης φάκελος του έργου «Aqeta Habitat» προϋπολογισμού 490.000,00 Ε. και ζητήθηκε άδεια δημοπράτησης.

Η μελέτη και όλη η διαδικασία έγινε αποκλειστικά απ' τις υπηρεσίες του Δήμου μας και ωφελήθηκε ο Δήμος πάνω από 8 εκ. δρχ.

► ΥΔΡΕΥΣΗ ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙΟΥ – ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ

Πραγματοποιήθηκε η πρώτη δοκιμαστική προσπάθεια λειτουργίας του νέου έργου ύδρευσης των δύο χωριών απ' τη Λίμνη Πλαστήρα.

Η προσπάθεια στέφθηκε από επιτυχία. Το νερό απ' τη λίμνη γέμισε τη Δεξαμενή – διυλιστήριο στη θέση «Αλαταριές» Μορφοβουνίου.

Τώρα γίνεται η σύνδεση απ' το διυλιστήριο με τα δίκτυα των χωριών, με τρόπο αυτοματικοποιημένο.

Η δυνατότητα του έργου είναι για παροχή 40 m³ την ώρα (Σήμερα τα δύο χωριά παίρνουν με βάση τη συμφωνία 20 m³).

Το διυλιστήριο θα λειτουργεί μόνο όταν το πηγαίο νερό δεν επαρκεί για τις ανάγκες των δύο χωριών.

Το έργο είναι προϋπολογισμού 110 εκ. δρχ. και προέρχεται από έκτακτες πιστώσεις του Ε.Λ.Τ.Α. Θεσσαλίας.

► ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΣΤΗ ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΤΟΕΒ

Συνάντηση με τον Αντινομάρχη Καρδίτσας κ. Νούσιο είχε ο Δήμαρχος του Δήμου μας με θέμα την βοήθεια εκ μέρους της Νομ/κής Αυτ/σης προς το ΤΟΕΒ των τριών χωριών του Δήμου μας.

► Τοποθέτηση κάδων απορριμμάτων

Με βάση τις ανάγκες που προέκυψαν απ' την εφαρμογή της μηχανικής αποκομιδής απορριμμάτων τοποθετήθηκαν πρόσθετοι κάδοι (1,1l) σε αρκετά σημεία του Μορφοβουνίου, για την καλύτερη εξυπηρέτηση των Δημωτών μας.

Εκδρομή Δ.Σ. Βόλου

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη εκδρομή του συλλόγου μας στις 11 Μαΐου. Μας δόθηκε η ευκαιρία να προσευχηθούμε στο μοναστήρι της Παναγίας Σουμελά και να βρεθούμε με τους αγαπημένους μας συγχωριανούς για μια αξέχαστη εκδρομή.

Πράγματι, από τις πρώτες κιόλας ώρες της ημέρας, όσοι φίλοι μπόρεσαν να βρεθούν κοντά μας, συζητούσαν για διάφορα θέματα χωρίς όμως να λείψουν το γέλιο, ο χορός, το τραγούδι, τα αστεία, τα πειράγματα. Άλλωστε αυτά είναι που κρατούν τις παρέες των συγχωριανών δεμένες και αγαπημένες.

Στην εκδρομή εκτός απ' τους συγχωριανούς του Βόλου, μας τίμησαν με την παρουσία τους ο αγαπημένος μας συγχωριανός Σεραφείμ Κοντοστέργιος με τη γυναίκα του, οι οποίοι αν και μακριά, είναι πάντα μαζί μας. Τους ευχαριστούμε ιδιαίτερα. Δυστυχώς, δεν μπόρεσε να είναι μαζί μας η νεολαία του χωριού, διότι οι υποχρεώσεις τους ενόψει των εξετάσεων τους στέρησε αυτή τη δυνατότητα.

Το Δ.Σ. νοιώθει την υποχρέωση να ευχαριστήσει και μέσω εφημερίδας τους ανθρώπους που συμμετείχαν σ' αυτή την εκδρομή, γιατί με την παρουσία τους στις εκδηλώσεις του Συλλόγου, μας δίνουν δύναμη να συνεχίσουμε και να προσπαθούμε πάντα για κάτι καλύτερο.

Ελπίζουμε και στη μετέπειτα συμμετοχή σας και μακάρι η χάρη της Παναγίας Σουμελά να βοηθήσει εσάς και τις οικογένειές σας για ότι καλύτερο επιθυμεί ο καθένας.

**Σας ευχαριστούμε θερμά
Το Δ.Σ. Βόλου**

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΤΗΝΟ

Ημερήσια εκδρομή πραγματοποιείσαι ο σύλλογος των Απανταχού Μορφοβουνιωτών Αθήνας στην Τήνο.

Το πρωί της 29^{ης} Ιουνίου περίπου 40 άτομα με επικεφαλής τον πρόεδρο του συλλόγου Τσιτσιπά Θωμά έφυγαν με καράβι για το νησί της Τήνου.

Οι εκδρομείς με την άφιξή τους επισκέφτηκαν την εκκλησία της Παναγίας της Τήνου και μετά έφαγαν στα γύρω μαγαζιά της παραλίας.

Μετά πολλοί εκδρομείς έκαναν μπάνιο στις κοντινές παραλίες και το απόγευμα στις 6 μ.μ. αναχώρησαν πάλι για την Αθήνα.

Η εκδρομή έγινε με επιτυχία και όσοι συμμετείχαν ευχαριστήθηκαν παρόλη τη σχετική ζέστη. Ο σύλλογος ευχαριστεί τις συμμετέχοντες και ελπίζει σε ανάλογες επιτυχίες σε άλλες εκδρομές και εκδηλώσεις του συλλόγου.

**Για το Δ.Σ.
Τσιτσιπάς Θωμάς**

Συνδρομές Βόλου

Βασιλούλης Θεοφάνης	15,00 €
Νασιάκος Αποστόλης	20,00 €
Κυρίτης Γεώργιος	20,00 €
Κυρίτη – Σκεπετάρη Δήμητρα	20,00 €
Μπάρδα Ιουλία	20,00 €
Καλατζής Ηλίας	20,00 €
Γ. Στεργίου	10,00 €
Ζαχαρής Θωμάς του Κων/νου Φάρσαλα	30,00 €
Καλαντζή Στυλιανή	10,00 €
Παλαπέλας Τάσος	20,00 €
Κατσακιώρης Β.	15,00 €
Γιαννάκος Αλέξανδρος	20,00 €
Τσιαντούλας Θωμάς του Χαραλάμπους	20,00 €

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο Γόρδιος Ιωάννης και η σύζυγός του Βάσω βάπτισαν τον δεύτερο γιο τους. Το όνομα αυτού Χρήστος. Ο σύλλογος τους εύχεται να τους ζήσει το όνομα.

ΓΑΜΟΙ

- Παντρεύτηκε η Ελευθερία Κατοίκου του Θωμά με τον Γιώργο Καλογιαννάκη.
- Στις 26 του Ιούλη παντρεύτηκε η κόρη του Γιάννη Λατίνου με τον Ιωάννη Μαυρογόννη.
Ο Σύλλογος τους εύχεται να ζήσουν.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΞΑΔΕΡΦΟ...

Ήταν 14 του Φλεβάρη του 56, όταν το φως του ήλιου αντίκρυσε ένα παιδί, που λίγο αργότερα ονομάστηκε Αποστόλης. Όπως όλα τα παιδιά του χωριού μας, έτσι και αυτός, τα πρώτα του χρόνια τα πέρασε παίζοντας και φοιτώντας παράλληλα στο Γυμνάσιο, απ' όπου και πήρε το απολυτήριο, χωρίς ιδιαίτερη έφεση στα γράμματα, για να πάρει το δρόμο της ξενιτιάς.

Δουλεύοντας προσπαθούσε να χαράξει και αυτός τον δικό του δρόμο, παίρνοντας τη ζωή πολύ νωρίς στα χέρια του. Ένας δρόμος ανηφορικός και δύσβατος. Δούλεψε σε διάφορα μαγαζιά σε Αθήνα και πιο πολύ σε νησιά. Αργότερα θέλοντας να δοκιμάσει την τύχη του αλλά και να γνωρίσει καινούριους τόπους πήγε στα καράβια όπου ταξίδεψε 3 χρόνια, δουλεύοντας πάλι σε ρεβιτόν. Μετά από αυτή την περιπέτεια ξανάπιασε λιμάνι. Είχε ιδιαίτερο ταλέντο στην επικοινωνία όπως και στην ανάπτυξη των κοινωνικών τους σχέσεων στο χώρο της δουλειάς του. Σταθμός στην πορεία του αυτή στάθηκε η συνεργασία του με τον συγχωριανό μας Αντώνη Κυριαζή στην Εκάλη, όπου ασκούσε τα καθήκοντά του, σας υπεύθυνος σάλας. Πέρασε από πληθώρα μαγαζιών πάνω από 100 στον αριθμό όπως και 2-3 προσπάθειες δημιουργίας δικών του επιχειρήσεων.

Στη ζωή του έδωσε οντότητα τεραστίου διαμετρήματος εν σύγκριση με τα υλικά μέσα που διέθετε, για τα οποία θα έπερνε πολύ ώρα να τα αναλύσω. Τραγική στιγμή γι' αυτόν ο θάνατος του πατέρα του, Χρήστου, το 86. Το παιδί για τον οποίο γίνεται ο λόγος όπως άλλωστε θα κατάλαβαν κι όσοι τον γνώρισαν, δεν είναι άλλος από τον Αποστόλη Χούτα που έσβησε στις 6/07/03 στο Σισμανόγλειο, έχοντας κοντά του την πολυαγαπημένη του μητέρα Ελένη, και την αδερφή του Στέλλα με τη σύζυγό της Γιώργο, που συμπαραστάθηκαν ακλόνητοι, 6 μήνες που κράτησε το δρόμο τους.

Εγώ σαν ξάδερφος (και φίλος) είχα την ανάγκη να επικοινωνήσω, μέσω αυτής της στήλης μαζί σας, και να υποσχεθώ ότι όσο θα βρίσκομαι στη ζωή η μνήμη του Αποστόλη θα παραμένει ολοζώντανη.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ ΧΟΥΤΑΣ

Στον πρώορο χαμό του Αποστόλου Χ. Χούτα

Δυστυχώς η μοιρα στάθηκε άδικη για μια ακόμα φορά. Η κορμωστασιά, τα νιάτα, ο ακέραιος χαρακτήρας του δεν μπόρεσαν να συγκινήσουν την κακή, την άδικη, την μαύρη μοίρα και μας τον πήρε γρήγορα από κοντά μας και δυστυχώς δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να τον θυμόμαστε και έχουμε τόσα πολλά. Όποιος τον γνώρισε από κοντά ήξερε όλα τα χαρίσματά του. Φιλότιμος, κουβαρντάς και αγαπητός. Ένα ακέραιος χαρακτήρας και λεβέντης. Έτσι ήσουν ξάδερφε και έτσι θα σε θυμόμαστε πάντα.

Θωμάς Κατοίκος

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Δυστυχώς ένας ακόμη νέος άνθρωπος ο Σταύρου Σεραφείμ ετών 43 γιος του Ελευθερίου Σταύρου έχασε τη ζωή του από την επάρατη νόσο.

Ο Σύλλογος εύχεται στους οικείους του Συλλυπητήρια.

- Η Στυλιανή Τουλιά σύζυγος του Σωκράτη Τουλιά απεβίωσε.

Ο σύλλογος εκφράζει τα συλλυπητήρια στους οικείους της.

- Ο Κασίκας Απόστολος του Σεραφείμ απεβίωσε.

- Ο Απόστολος Χούτας του Χρίστου απεβίωσε.

Ο σύλλογος εκφράζει τα συλλυπητήρια στους οικείους του.

- Η Ευαγγελία Φώτη Κατοίκου απεβίωσε.

Ο σύλλογος εκφράζει τα συλλυπητήρια στους οικείους της.

Κολίτικα

ΥΠ. ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ: 90.000 €

ΕΚΤΑΚΤΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΠΛΑΣΤΗΡΑ

Με απόφαση του Υπ. Εσωτερικών κ. Σκανδαλίδη επιχορηγήθηκε ο Δήμος Πλαστήρα με το ποσόν των 90 χιλ. ευρώ για την αντιμετώπιση των ζημιών από τη θεομηνία. Με ομόφωνη απόφαση του Δημ. Συμβουλίου έγινε η αποδοχή και η κατανομή του ποσού με βάση την πρόταση του Δημάρχου:

Βλάβες δικτύου Λαμπερού	2.000
Οστεοφυλάκιο Μορφοβουνίου	3.000
Αγορά Η/Υ + προγράμματα Η/Υ	7.000
Καύσιμα	2.000
Καθαρισμός φρεατίων - ρείθρων κλπ.	3.000
Υλικά ύδρευσης - Αποχέτευσης	2.900
Αποχιονισμός Δ/Δ	
Αγροτική οδοποιία (καθαρισμός)	2.000
Πρισυλλογή Αποριμμάτων Μορφοβουνίου - Μεσενικόλα	2.000
Φωτιστικά Μεσενικόλα (Βρύση Βασιαρδάνη)	1.070
Μελέτη δρόμου Αγ. Δημήτριος - Βρύσης	
Βελόντζα Μεσενικόλα	9.000
Οδοποιία Κερασιάς	11.000
Αγρ. Οδοποιία Μορφοβουνίου	9.870
Αγρ. Οδοποιία Μεσενικόλα	8.000
Οδοποιία Λαμπερού (+γήπεδο)	9.000
Αποχέτευση Μοσχάτου	10.000

ΑΝ.ΚΑ + LEADER PLUS Αναπτυξιακή Καρδίτσας Α.Ε.

Συνέχεια από σελ. 1

Ας πούμε λίγα λόγια τι είναι το πρόγραμμα LEADER.

Η LEADER είναι κατ' αρχήν πρωτοβουλία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ο σκοπός της είναι να βελτίωση την ποιότητα ζωής των κατοίκων που ζουν στην ύπαιθρο για να αναπτυχθεί μια περιοχή όμως πρέπει να δραστηριοποιηθούν οι κάτοικοι, για να αξιοποιήσουν τους φυσικούς πόρους, τους οικονομικούς πόρους του κάθε τόπου, να αναδείξουν τις ομορφιές τους και έτσι να ανακαλύψουν και νέες πηγές εισοδήματος.

Στα πλαίσια αυτού του προγράμματος αυτοί που θα πάρουν μέρος, θα συμμετέχουν ενεργά και θα αποφασίζουν μόνοι τους για την όλη αναπτυξιακή προσπάθεια. Τώρα ποιοι μπορούν να υποβάλλουν ΑΙΤΗΣΗ στα πλαίσια του τοπικού προγράμματος LEADER.

Μπορεί κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο (ιδιώτης, Α.Ε., ΟΤΑ., Ο.Ε., Σύλλογοι) και επίσης να μην παραλείψω να προτιμούνται έναντι των άλλων οι νεώτεροι, καθώς και οι Γυναίκες.

Οι περιοχές που θα εφαρμοστεί το πρόγραμμα LEADER είναι οι ορεινές περιοχές του Ν. Καρδίτσας των Δήμων ΔΟΜΟΚΟΥ μέρος του Νομού Λάρισας, Ξυνιάδος καθώς και μέρος του Νομού Φθιώτιδας. Για το ποσοστό ενίσχυσης ανάλογα τι κόστος θα επιλέξει κανείς σύμφωνα με τις Κ.Υ.Α. που θα εκδοθούν, για τα μεν ιδιωτικά έργα είναι 50% τα δε δημόσια είναι 100% του επιλέξιμου κόστους. Ο υπεύθυνος φορέας για τον όλο σχεδιασμό αλλά και την εφαρμογή του είναι ο (Ο.Δ.Τ.) Ομάδα Τοπικής Δράσης.

Στην περιοχή μας είναι η Αναπτυξιακή Καρδίτσας ΑΝ.ΚΑ η οποία έχει μετόχους τον Δήμο Καρδίτσας, Παλαμά, Ζοφάδες, Μουζάκι, Επιμελητήριο Καρδίτσας, ΤΕΔΚ, Ν. Καρδίτσας, Συνεταιριστική Τράπεζα Καρδίτσας.

Αυτοί που θα αποφασίσουν με τι τρόπο θα υλοποιηθεί το πρόγραμμα είναι μια Επιτροπή Διαχείρισης η οποία θα αποφασιστεί από το Δ.Σ. της ΑΝ.ΚΑ.

Για να ξεκινήσει η όλη εφαρμογή του προγράμματος πρέπει πρώτα να υπογραφεί σύμβαση μεταξύ του Υπουργείου Γεωργίας και της ΑΝ.ΚΑ απ' ότι γνωρίζω αν δεν κάνω λάθος έχει υπογραφεί και η ΑΝ.ΚΑ διαχειρί-

ζεται αυτή την στιγμή περίπου με επιφύλαξη το γράφω 2.500.000.000 δρχ.

Θα πρέπει εδώ να γίνει ενημέρωση των συγχωριανών μας και όχι μόνο για να ευαισθητοποιηθούν οι κάτοικοι, πιστεύω αυτό θα γίνει από το Δ.Σ. του Δήμου μας.

Οι προτάσεις αυτών που θα ενδιαφερθούν θα πρέπει να συντάσσονται από την Ο.Δ.Τ. δεν γνωρίζω αν υπάρχει στο χωριό μας.

Τι περιέχει το LEADER και τι προτεραιότητες θα δοθούν.

- Περιέχει μικρές αγροτικές επιχειρήσεις.
- Επεξεργασία ξύλου, πέτρας, μαρμάρου.
- Μονάδες χειροτεχνίας, είδη παραδοσιακής τέχνης.
- Πλεκτά υφαντά.
- Επιχειρήσεις, τυποποιήσεις, μεταποιήσεις προϊόντων φυτική παραγωγής όπως όσπρια, λαχανικά, πατάτες, φρούτα.
- Επιχειρήσεις τυποποιήσεις προϊόντων ζωικής παραγωγής όπως κρέας, γάλα, μέλι, μαλλί κ.α.
- Επιχειρήσεις παραγωγής αποσταγμάτων όπως τσίπουρο, λικέρ.
- Επιχειρήσεις ειδών διατροφής γλυκά, ζυμαρικά. Εκτροφεία θηραμάτων, λαγοί, ελάφια, αγριογούρουνα.
- Επιχειρήσεις κοινωνικής εξυπηρέτησης βιβλιοθήκες, παιδικοί σταθμοί (εδώ δεν υπάρχει κανένας).
- Επιχειρήσεις παροχής υπηρεσιών (ιατρεία, φαρμακεία, λογιστικά, φοροτεχνικά).

Τελειώνοντας θα ήθελα να πω ότι εάν από τα παραπάνω ενδιαφέρεται κανένας οι διευθύνσεις είναι οι παρακάτω.

Επίσης υπάρχουν και άλλα πολλά τα οποία δεν έχω προλάβει να απομνημονεύσω ή να γράψω.

ΑΝΑΠΤΥΞΙΑΚΗ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ Α.Ε.
ΑΛΑΜΑΝΗ 19 ΚΑΙ ΜΠΛΑΤΣΟΥΚΑ
43100 ΚΑΡΔΙΤΣΑ Τ.Θ. 33
ΤΗΛ. 0441042363. 26345
INTERNET <http://www.anka.gr>

Δημοσιογράφοι σαν το Βασίλη...

Συνέχεια από σελ. 1

Ποιος είναι ο ρόλος του δημοσιογράφου; Είναι απλά και μόνο η προβολή και ανάδειξη των ζητημάτων του τόπου του; Η επισήμανση λαθών ή παραλείψεων και αντίστοιχα η απονομή ευσήμων προς την εξουσία, όταν προβλήματα αντιμετωπίζονται ή χρονίζουν άλυτα; Αν θεωρείς τον εαυτό σου εργαζόμενο που διαχειρίζεται απλώς την καθημερινότητα, τότε αυτά μπορεί και να αρκούν.

Αν όμως πιστεύεις ότι ασκείς ένα λειτούργημα, ότι διακονείς τη δημοσιογραφία, τότε δεν είναι αρκετά. Αντίθετα, πρέπει να αρθείς πάνω από τη ρουτίνα του 24ώρου, ασκώντας παρεμβατικό ρόλο, «σπέρνοντας» ιδέες, δίνοντας μάχες για τις απόψεις σου, δεχόμενος και εξαπολύοντας κριτική, πάντα όμως με επιχειρήματα και τεκμηριωμένες θέσεις. Τότε ο ρόλος του δημοσιογράφου γίνεται ουσιαστικός, η πένα του παράγει πολιτική, η άποψή του ανοίγει δρόμους, θέτει προβληματισμούς, αποκαλύπτει διαστάσεις, μερικές φορές πρωτοπορεί, γίνεται όραμα.

Μια τέτοια περίπτωση αποτελεί και ο Καρδίσιωτης συνάδελφος, επί χρόνια ανταποκριτής της «Ε», Βασίλης Ραχωβίτσας. Ένα πρόβλημα υγείας τον ανάγκασε να εγκαταλείψει πρόωρα τη δουλειά του, μετά από αδιάλειπτη δημοσιογραφική δράση 25 ετών, στην οποία κατάφερε να υπηρετήσει τον τόπο του, ασκώντας με πίστη, συνέπεια και εντιμότητα το δημοσιογραφικό λειτούργημα. Το σημαντικότερο είναι ότι κατάφερε να μείνει ακομμάτιστος, μια γραφίδα ανεξάρτητη, γεγονός που μπορεί να έκανε μοναχικό το δρόμο του, ωστόσο ήταν και είναι ο μόνος τρόπος ώστε η άποψή σου να πα-

ταία χρόνια, αποδεικνύοντας πως ένας δημοσιογράφος και μια εφημερίδα μπορούν να διαμορφώσουν το γίνεσθαι ενός τόπου.

Δεν του ήταν αρκετό να θίξει ή να επισημάνει κάτι, αλλά το παρακολουθούσε στενά και παρενέβαινε όποτε έκρινε ότι έπρεπε, με την εγκυρότητα που του επέτρεπε η γνώση των τοπικών θεμάτων και η διαρκής συζήτησή τους με ειδικούς και επιστημονικούς συνεργάτες και φίλους. Άλλωστε αυτό είναι το προνόμιο ενός δημοσιογράφου: Μπορεί να συζητά εύκολα με όλους και να διαμορφώνει άποψη και κρίση, μη επηρεαζόμενος από κομματικές ή άλλες υποχρεώσεις και δουλειές. Και τέτοιες δεν είχε και δεν έχει ο Καρδίσιωτης συνάδελφος.

Το πάθος και η αυτοπεποίθηση για την ορθότητα των θέσεών του έφεραν αποτελέσματα, τα οποία δικαίωσαν τις επιλογές του. Να μερικά:

-Πρώτος -και υπάρχει για αυτό η σχετική αρθρογραφία του- ανέδειξε με επιχειρήματα την αναγκαιότητα κατασκευής του στρατοπέδου στο Ρούσσο, όπου θα εδρεύει στρατιωτικό κέντρο εκπαίδευσης, έργο το οποίο εκτελείται ήδη.

-Όταν ο ίδιος επέμενε για την κατασκευή της επαρχιακής οδού Μητρόπολης-Μορφοβουνίου, όταν λίγοι είχαν αντιληφθεί τη σημασία της για την ανάπτυξη του νομού Καρδίτσας και της ευρύτερης περιοχής της λίμνης Πλαστήρα. Η επιμονή του, με άρθρα και ρεπορτάζ, έφεραν αποτελέσματα, ορατά σήμερα απ' όλους.

-Το ίδιο συνέβη και με την επαρχιακή οδό Καρδίτσας-Μουζακίου, που έφερε πιο κοντά στην Καρδίτσα την περιοχή της Αργιθέας και τα έργα του Αχελώου. Ο Β. Ραχωβίτσας ήταν εκείνος ο οποίος παρενέβη στον τότε νομάρχη κ. Μ. Χρυσόχοιδη για την αναγκαιότητα κατασκευής της με βάση τη μελέτη του βουλευτή κ. Ν. Σαλαγιάννη.

Εκτός από τα παραπάνω έργα που φέρουν την προσωπική σφραγίδα του Βασίλη Ραχωβίτσα, δικές του προτάσεις-παρεμβάσεις που επίσης υλοποιήθηκαν, αποτελούν:

-Η ίδρυση Σχολής Αστυφυλάκων στην Καρδίτσα (έργο του Θ. Αναγνωστόπουλου).

-Η κατασκευή του συλλεκτήρα αγωγού Αγίας Παρασκευής-Φαναρίου, που συνέβαλε στην αντιπλημμυρική θωράκιση της Καρδίτσας.

-Η κοπή των δένδρων στη λίμνη Πλαστήρα που, σε συνδυασμό με άλλα έργα, όπως πλαζ, ξενώνες κ.ά., άνοιξε το δρόμο για την τουριστική ανάπτυξη της περιοχής.

-Η εφαρμογή του συστήματος μηχανικής αποκομιδής των απορριμμάτων στην Καρδίτσα.

-Η τροποποίηση της Ζώνης Οικιστικού Ελέγχου Νεβρόπολης, που φρέναρε την ανάπτυξη της περιοχής.

-Η κατασκευή της νότιας περιφερειακής οδού στην Καρδίτσα (έργο που προχωρεί με αργούς ρυθμούς).

-Η αντικατάσταση των σωλήνων αμιαντοσιμέντου στο δίκτυο ύδρευσης Μορφοβουνίου-Μεσσηνικόλα (έργο που ολοκληρώθηκε).

-Η δημιουργία υπαίθριων χώρων στάθμευσης στην Καρδίτσα (λειτουργούν ήδη 13 πάρκινγκ).



Στιγμιότυπο από εκδήλωση της Ένωσης Συντακτών Επαρχιακού Τύπου, όπου εικονίζονται τα μέλη του ΔΣ στο οποίο συμμετείχε.

γούν ήδη 13 πάρκινγκ).

-Η λειτουργία στην Καρδίτσα της ΕΥΔΕ Αχελώου.

-Η κατασκευή του 3ου Γυμνασίου Καρδίτσας στην περιοχή της Αγίας Παρασκευής κ. ά.

Ακόμη, ο Βασίλης Ραχωβίτσας έδωσε μάχες για τη ματαίωση του έργου της ζεύξης του Μαλιακού, την προώθηση των μεγάλων έργων υποδομής (Αχελώος, φράγμα Σμοκόβου, Ε-65, οδικό άξονας Καρδίτσας-Λάρισας, Καρδίτσας-Τρικάλων, Καρδίτσας-Αγρινίου) και άλλα θέματα που αφορούν στην ανεργία, το περιβάλλον, τη γεωργία, την κτηνοτροφία, τον τουρισμό κ.λπ., αποδεικνύοντας ότι ο δημοσιογραφικός λόγος και ιδιαίτερα ο έντυπος, συμβάλλει συχνά καθοριστικά στην προώθηση και υλοποίηση μικρών και μεγάλων έργων, τοπικού και υπερτοπικού χαρακτήρα.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Κι επειδή δημοσιογράφος δε σημαίνει μόνο να κρίνεις και κατακρίνεις, αλλά και να προτείνεις, ο Βασίλης Ραχωβίτσας καταθέτει την άποψή του για το μέλλον, όχι μόνο του Ν. Καρδίτσας αλλά ολόκληρης της Θεσσαλίας, το οποίο βλέπει μέσα από την υλοποίηση αυτονόητων πραγμάτων, όπως:

-Η ισόρροπη ανάπτυξη του Πανεπιστημίου, με την ίδρυση κι άλλων Σχολών, στη Λάρισα, την Καρδίτσα και τα Τρίκαλα.

-Η διατροφική προστασία των καταναλωτών από προϊόντα-σκουπίδια και η στροφή των παραγωγών σε οικολογικές καλλιέργειες, για τη σωτηρία του θεσσαλικού κάμπου.

-Η δημιουργία μονάδων μεταποίησης αγροτο-κτηνοτροφικών προϊόντων που δε θα επιβαρύνονται από υπολείμματα γεωργικών φαρμάκων.

-Η ορθολογική διαχείριση των υδάτων και ο εκσυγχρονισμός των αρδευτικών δικτύων.

-Η ανάπτυξη του τουρισμού και στους 4 νομούς και η στήριξη πρωτοβουλιών καταπολέμησης της ανεργίας στη Θεσσαλία.

Τέλος, καταγράφουμε την άποψή του και για το μέλλον του Τύπου στη Θεσσαλία. «Αν εξαιρέσει, λείπει κανείς τις δυο-τρεις μεγάλες τοπικές εφημερίδες, οι υπόλοιπες είναι θνησιγενείς. Οι εκδότες καλούνται να διεκδικήσουν σθεναρά το ποσοστό που δικαιούνται από την κρατική διαφήμιση, καθώς και να προχωρήσουν στη βελτίωση της ποιότητας των εντύπων, να σκύψουν στα τοπικά προβλήματα και να αποτολμήσουν συγχωνεύσεις για να επιβιώσουν».

Ευχόμαστε και ελπίζουμε -όπως πολλοί Καρδίσιωτες- να επανέλθει ο Β. Ραχωβίτσας στη δημοσιογραφική δράση, έστω και από τη θέση του αρθρογράφου ή συνεργάτη. Γιατί με τη μαχητική φωνή του έχει να προσφέρει ακόμη στην περιοχή μας.

ΔΗΜ. ΧΑΤΖΗΘΥΜΙΟΥ



Συζητώντας με εκπροσώπους φορέων.

ραμείνει ανόθευτη και αντικειμενική, να μη συνθλιβεί στις μυλόπετρες του κομματισμού, να μην αλλοιωθεί από τις «σειρήνες» του παραγοντισμού και των διαπλεκόμενων. Γι' αυτό και κέρδισε το σεβασμό και την προσοχή των κρατούντων, ανεξαρτήτως κομματικής ή ιδεολογικής τοποθέτησης.

Υπάρχουν πολλά παραδείγματα ανάδειξης και διατύπωσης προτάσεων για ζητήματα, όχι μόνο της Καρδίτσας και του νομού, αλλά και όλης της Θεσσαλίας, που φέρουν την υπογραφή του δημοσιογράφου του «Νέου Αγώνα» Βασίλη Ραχωβίτσα. Με τοπική αλλά και θεσσαλική συνείδηση, τα έκανε «σημαία» του, παλεύοντας με επιμονή για την άποψή του ακόμη και όταν άλλοι χαρακτηρίζαν τις ιδέες του έωλες και μη υλοποιήσιμες και τον ίδιο αιθεροβάμονα. Μένοντας σταθερός και αδιαπραγμάτευτος σ' αυτές και στηρίζοντας καθετί που απέβαινε προς όφελος του κοινωνικού συνόλου, της πόλης και του νομού του, συνέβαλε αποφασιστικά στη σύλληψη, προώθηση και υλοποίηση σημαντικών έργων και παρεμβάσεων τα τελευ-

Τι λένε για το Βασίλη Ραχωβίτσα

Νίκος Σαλαγιάννης, βουλευτής, γραμματέας Αυτοδιοίκησης, ΠΑΣΟΚ:

«Ωραίος άνθρωπος ο Βασίλης! Κάθε φορά που μπαίνω στα γραφεία της εφημερίδας που δούλεψε, παραξενεύομαι που δεν τον βλέπω σκυμμένο πάνω στα χαρτιά του να με καλωσορίζει ανασπώνοντας λίγο το κεφάλι και χαμογελώντας μου λίγο, πριν μου «χωθεί» για τούτο και το άλλο, για τούτο που δεν πάει καλά και το άλλο «αργήσατε να το κάνετε». Αυστηρός και γλυκός ταυτόχρονα ο Βασίλης. Αυστηρός με την εξουσία, γλυκός με τους ανθρώπους. Αυθεντικός άνθρωπος. Σπάνιο είδος για την εποχή μας. Αλλά και σπουδαίος δημοσιογράφος. Τα κείμενά του είχαν την τεκμηρίωση του δημοσιογράφου που γνωρίζει και οι παρεμβάσεις του είχαν την έγνοια του ανθρώπου που είναι παθιασμένος με τον τόπο του και θέλει να παρέμβει θετικά στις εξελίξεις, ούτε πολιτικές παρωπίδες είχε, ούτε κομματικές εξαρτήσεις, ούτε προσωπικές εμπάθειες. Γι' αυτό και τον σεβόσουν, είτε συμφωνούσες, είτε διαφωνούσες μαζί του. Σπουδαίο πράγμα

για ένα δημοσιογράφο και για έναν άνθρωπο. Αν προσπαθούσα να τον χαρακτηρίσω με τρεις λέξεις, θα' λεγα: «Κανόνος, έντιμος, παθιασμένος». Γεια σου ρε Βασίλη Ραχωβίτσα, νά'σαι πάντα καλά όπου κι αν βρίσκεσαι».

Δημήτρης Σιούφας, βουλευτής, γραμματέας της Κ.Ο. της ΝΔ:

«Πιστεύω ακράδαντα ότι ο ρόλος της δημοσιογραφίας είναι πολύμορφος και πολυσήμαντος.

Αφορά στη μεταφορά πληροφοριών από τα πάνω προς τα κάτω, από τα κέντρα λήψεως αποφάσεων προς την κοινωνία, αλλά και αντιστρόφως τη μεταφορά εκτιμήσεων, απόψεων και αιτημάτων από τα κάτω προς τα πάνω, από την κοινωνία προς τις κάθε λογής εξουσίες.

Αφορά στην έρευνα και την ανάδειξη των αιτιών, των παραγόντων, δυνάμεων που βρίσκονται πίσω από τα γεγονότα, αλλά και των συνεπειών, των αποτελεσμάτων, των προοπτικών που συνεπάγονται.

Αφορά στην ελεύθερη διακίνηση απόψεων και ιδεών, στοιχείο που συνιστά ουσιώδη προϋπόθεση της ανοικτής και ελεύθερης κοινωνίας, της ουσίας και της ποιότητας της δημοκρατίας σ' ένα τόπο.

Αφορά στον εντοπισμό, την ανάδειξη και την προβολή προβλημάτων, αλλά και την αναζήτηση των προβαλλόμενων θέσεων και των προτεινόμενων λύσεων.

Η δημοσιογραφία καλύπτει κάθε ανθρώπινη δραστηριότητα, κοινωνική, οικονομική, πολιτισμική, πολιτική. Είναι πληροφόρηση, είναι μοχλός γόνιμου προβληματισμού, είναι παρέμβαση στα κοινά.

Και σ' όλα αυτά ο δημοσιογράφος Βασίλης Ραχωβίτσας –και χαίρομαι που είχα την ευκαιρία να τον γνωρίσω από κοντά, επί 22 χρόνια- υπήρξε και παραμένει διακεκριμένος πρωταγωνιστής. Είναι δημοσιογράφος της μάχης, της άποψης, της παρέμβασης. Συνέβαλε –και πιστεύω ότι το ίδιο θα συνεχίσει να πράττει- στην ανάδειξη των μεγάλων προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι πολίτες της Καρδίτσας, της Θεσσαλίας, αλλά και στην προώθηση εφικτών λύσεων.

Κρατώ από τη συνεργασία μας τον πρωταγωνιστικό ρόλο που έπαιξε ο Βασίλης Ραχωβίτσας, για να ενταχθούν, επί της θητείας μου ως υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, οι δημοσιογράφοι της Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδας στο ΤΣΠΕΑΘ. Ένταξη ορόσημο για τους περιφερειακούς συντάκτες, με την οποία πετύχαμε θεσμική και ασφαλιστική αναβάθμιση, με τους συντάκτες του Κέντρου.

Ο Βασίλης Ραχωβίτσας, προβάλλοντας τα ζητήματα που απασχολούν τον κόσμο της τοπικής κοινωνίας, αναζητώντας ιδέες για την επίλυσή τους, καταθέτοντας συγκεκριμένες προτάσεις, συμμετείχε και συμμετέχει δημιουργικά στα κοινά, προσέφερε και προσφέρει στην κοινωνία, την περιφέρεια, την πατρίδα μας.

Η εφημερίδα «Νέος Αγών» της οποίας υπήρξε στέλεχος και συνεργάτης όλο αυτό τον χρόνο, πρέπει να αισθάνεται υπερήφανη. Ο ίδιος αξιοποίησε έντιμα και με άοκνες προσπάθειες το βήμα αυτό. Τον συγχαίρουμε και τον ευχαριστούμε!.



Με την σύζυγό του κ. Ουρανία Τσιαμαντά.

Βασίλης Αναγνωστόπουλος, Νομάρχης Καρδίτσας:

«Είναι γεγονός ότι ο Βασίλης Ραχωβίτσας υπήρξε κόσμημα για τη δημοσιογραφία. Δούλεψε ως αρχισυντάκτης στην εφημερίδα «Νέος Αγών» και απ' ό,τι γνωρίζω στα χρόνια τα οποία ως νομάρχης είχα την ευχέρεια και τη δυνατότητα να μετρήσω το παραγόμενο έργο, στην εν λόγω εφημερίδα ήταν στυλοβάτης. Θέλω να πιστεύω ότι η πρόωρη αποχώρησή του από την ενεργό δράση, για τους ειδικούς λόγους υγείας που την επέβαλαν, ζημίωσαν και το εν λόγω έντυπο αλλά και τη δημοσιογραφία γενικότερα.

Ο Βασίλης Ραχωβίτσας δε «χάιδεψε ποτέ αυτιά», δε λειτούργησε ποτέ ικανοποιώντας το αίσθημα ότι «μπορώ να κολακεύω». Άσκησε αυστηρή κριτική, υπερασπίστηκε και ζήτησε πάνω απ' όλα το συμφέρον της Καρδίτσας. Προσωπικά όσο σκληρή κριτική κι αν άσκησε στη Ν.Α. τον χάρηκα και μακάρι και άλλοι δημοσιογράφοι να είχαν αυτόν ακριβώς το ρόλο, για να είμαστε σωστότεροι και αποδοτικότεροι. Δε χρειαζόμαστε ύμνους για τα καλώς κείμενα, αλλά κριτική και διόρθωση πορείας για τα κακώς κείμενα. Ας μου επιτραπεί να εκφράσω την ευχή, ώστε να του δοθεί η δυνατότητα να επιστρέψει με όποια άλλη ιδιότητα στον κλάδο της ενημέρωσης».

Ας μου επιτραπεί να εκφράσω την ευχή, ώστε να του δοθεί η δυνατότητα να επιστρέψει με όποια άλλη ιδιότητα στον κλάδο της ενημέρωσης».

Χρήστος Τέγος, Δήμαρχος Καρδίτσας:

«Το ήθος, η αξιοπρέπεια, η συνέπεια αλλά και το αταλάντευτο του χαρακτήρα του Βασίλη Ραχωβίτσα, είναι στοιχεία που εύκολα διέκρινε κανείς από τις πρώτες κιόλας συζητήσεις μαζί του, πριν καλά-καλά ανακαλύψει το ποιος είναι ως δημοσιογράφος. Και αναφέρομαι ευθύς εξαρχής στην προσωπικότητα του Βασίλη Ραχωβίτσα, αφού πιστεύω ακράδαντα ότι τα στοιχεία της προσωπικότητας, μας ακολουθούν, μας προσδιορίζουν και μας καθορίζουν στον επαγγελματικό μας βίο. Σε μια εποχή που οι κοινωνικές αξίες διέρχονται τη χειρότερη κρίση τους, προσωπικότητα σαν αυτή του Βασίλη είναι σπάνιες και ως τέτοια οφείλ να την εξάρω και παράλληλα να επισημάνω ότι μπορεί να γίνει παράδειγμα προς μίμηση για τους νέους συναδέλφους του. Μπορεί να τους οδηγήσει και κυρίως να τους στείλει ένα μήνυμα, ότι πέρα από το προφανές που δίνει το συγκεκριμένο επάγγελμα (δημοσιότητα, ίσως και υψηλές χρηματικές απολαβές) υπάρχουν και άλλες αξίες που δε μετριούνται άμεσα.

Η δημοσιογραφική οικογένεια είναι βέβαιο ότι θα στερηθεί του παρεμβαικού του ρόλου, της ευκρίνειας των ιδεών του, της υπομονής και επιμονής του προκειμένου να υλοποιηθούν προτάσεις που αφορούσαν στην ανάπτυξη του τόπου του.

Κλείνοντας, θεωρώ ότι ο Βασίλης Ραχωβίτσας έχει ακόμη να δώσει πολλά έστω κι αν εγκατέλειψε την ενεργό δράση. Άλλωστε δημοσιογράφοι σαν το Βασίλη δεν αποποιούνται ποτέ της επαγγελματικής τους ιδιότητας».

«Παρέδωσαν» οι μαθητές του 1^{ου} ΤΕΕ Σοφάδων «Μαθήματα» περιβαλλοντικής συνείδησης Καθάρισαν ακτές της Λ. Πλαστήρα στα πλαίσια του προγράμματος «Αρκτούρος» στις 16 Απριλίου

Η ανάγκη για άμεση δράση στον τομέα της επίλυσης των περιβαλλοντικών προβλημάτων εμφανίζεται περισσότερο επιτακτική από κάθε άλλη φορά. Οι νομοθετικές ρυθμίσεις και η απασχόληση των ειδικών δεν επαρκεί.

Η ενεργοποίηση των απλών πολιτών και η συμμετοχική δράση μπορούν να επιφέρουν ουσιαστικά και μακροχρόνια αποτελέσματα για την προστασία του περιβάλλοντος.

Η ευαισθητοποίηση που επιτυγχάνεται μέσα από την προσφορά εθελοντικής εργασίας ξεπερνά το επίπεδο της ενημέρωσης και της συνειδητοποίησης του προβλήματος και συμβάλλει στην απόκτηση περιβαλλοντικής συνείδησης με την ανάληψη δράσης.

«Μαθήματα» ευαισθησίας και αγάπης για το περιβάλλον που ζουν «παρέδωσαν» χθες έμπρακτα 35 μαθητές και μαθήτριες (δύο περιβαλλοντικές ομάδες) του 1^{ου} ΤΕΕ Σοφάδων, οι οποίοι με δύο υπεύθυνους καθηγητές του εκπαιδευτηρίου, τον κ. Βασίλειο Τσιαμούλη (Δ/ντή) και την κ. Χρυσούλα Μαϊμάνη, συμμετέχοντας στην δράση «Καθαρίστε τη Μεσόγειο» του «Αρκτούρου» καθάρισαν τις ακτές της Λίμνης Πλαστήρα του ομώνυμου Δήμου. Η δραστηριότητα αυτή έγινε σε συνεργασία με το Δήμο Πλαστήρα και το Δήμο Σοφάδων, τη βοήθεια της Ζ' Κυνηγετικής Ομοσπονδίας Θεσσαλίας – Β. Σποράδων και του Κυνηγετικού Συλλόγου Καρδίτσας που διέθεσαν αυτοκίνητα, τζιπ και ειδικά εκπαιδευμένους θηροφύλακες, με στόχο την ευαισθητοποίηση των μαθητών του σχολείου για το περιβάλλον.

Ο Δήμαρχος Πλαστήρα

Σε δηλώσεις του ο Δήμαρχος Πλαστήρα, κ. Τσιαντής, τόνισε: «Ο Δήμαρχος, αλλά και ως εκπαιδευτικός, νοιώθω μεγάλη ικανοποίηση και χαρά που ο Δήμος μας συμβάλει στην υλοποίηση ενός περιβαλλοντικού προγράμματος από το 1^ο ΤΕΕ Σοφάδων σε συνεργασία με άλλους φορείς. Είναι θετικό που υπάρχουν τέτοια προγράμματα στην εκπαίδευση οπου κατοχυρώνουν την περιβαλλοντική συνείδηση στους μαθητές. Η Δημοτική Αρχή θα είναι πάντοτε αρωγός σε τέτοιου είδους προτάσεις.

Αξίζουν πολλά συγχαρητήρια τόσο στο εκπαιδευτικό προσωπικό του 1^{ου} ΤΕΕ, όσο και κυρίως στους ίδιους τους μαθητές, οι οποίοι δίνουν τον καλύτερο τους εαυτό στην όλη προσπάθεια.

Ο Δ/ντής του ΤΕΕ

Στη συμμετοχή του σχολείου τα δύο τελευταία χρόνια στο δίκτυο του «Αρκτούρου» αναφέρθηκε στη συνέχεια ο Δ/ντής του ΤΕΕ Σοφάδων, κ. Τσιαμούλης, ευχαριστώντας την Ζ' Κυνηγετική Ομοσπονδία Θεσσαλίας και τον Κυνηγετικό Σύλλογο που διέθεσαν όλα τα οχήματα της θηροφυλακής, προκειμένου αφ' ενός μεν να βοηθήσουν στις μετακινήσεις των παιδιών, αφ' ετέρου δε να εποπτεύουν την όλη δράση. Συγκεκριμένα ανέφερε: «Φέτος επιλέξαμε τη δράση «Καθαρίστε τη Μεσόγειο» και έπειτα από τη θετική απάντηση του Δημάρχου προβήκαμε στον καθαρισμό των ακτών της Λίμνης Πλαστήρα. Γενικά αυτή η προσπάθεια που γίνεται είναι πολύ σημαντικής και επιπλέον καταδεικνύει την οικολογική συνείδηση των μαθητών. Απ' την πλευρά μας προσπαθούμε μέσα από παρόμοιες δράσεις να εμφυσήσουμε στους μαθητές το να σέβονται και να αγαπούν το περιβάλλον».

Ο Πρόεδρος του Κυνηγετικού Συλλόγου

«Συγχαίρω τους συντελεστές αυτής της προσπάθειας για τον καθαρισμό του περιβάλλοντος της Λ. Πλαστήρα και ευχαριστώ τον Δ/ντή του 1^{ου} ΤΕΕ Σοφάδων που επέλεξε και μας να συμμετάσχουμε σ' αυτή την προσπάθεια.

Το κυνήγι είναι και αυτό μέρος του περιβάλλοντος. Μας ενδιαφέρει το υγιές περιβάλλον, γιατί σ' ένα τέτοιο περιβάλλον θα υπάρξει και ένα υγιές κυνήγι», σημείωσε κλείνοντας ο Κ. Βλαχούτσος, πρόεδρος του Κυνηγετικού Συλλόγου Καρδίτσας.

Δίκτυο «Εθελοντισμός και φυσικό περιβάλλον»

Ο «Αρκτούρος» συντονίζει το δίκτυο ελληνικών οργανώσεων «Εθελοντισμός και φυσικό περιβάλλον», το οποίο λειτουργεί από το 1997, με την υποστήριξη της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς. Μέλη του δικτύου αποτελούν τριάντα από τις πιο δραστήριες Μη Κρατικές Οργανώσεις οι οποίες υλοποιούν προγράμματα εθελοντικής εργασίας για την προστασία του περιβάλλοντος και της άγριας ζωής.

Το δίκτυο «Εθελοντισμός και φυσικό περιβάλλον» αναπτύσσει δράση και παρεμβαίνει δυναμικά για την επίλυση των περιβαλλοντικών προβλημάτων που απειλούν τη χώρα. Ανάμεσα σε άλλες δράσεις που υλοποιούνται, το δίκτυο έχει εκδώσει εγχειρίδια με θέμα τον εθελοντισμό και με τίτλο «Εθελοντισμός και φυσικό περιβάλλον» ενώ σύντομα θα κυκλοφορήσει CD ROM, το οποίο θα παρουσιάζει όλες τις δράσεις εθελοντικής εργασίας των 30 οργανώσεων του δικτύου «Καθαρίστε τη Μεσόγειο» που πρόκειται για δράση που υλοποιείται σε διεθνές επίπεδο.

Στη χώρα μας πραγματοποιείται τρίτη συνεχή χρονιά με συντονισμό του δικτύου «Εθελοντισμός και φυσικό περιβάλλον» και την υποστήριξη της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς. Η δράση εκτός από τον σαφή περιβαλλοντικό της χαρακτήρα προβάλλει, έντονα το μήνυμα της συνεργασίας των λαών για την επίλυση των κοινών προβλημάτων, καθώς εθελοντές από όλες τις χώρες της Μεσογείου δουλεύουν μαζί για έναν καλύτερο κόσμο.

Στόχοι του δικτύου

Η συλλογική αυτή προσπάθεια ενισχύει το πνεύμα εθελοντισμού στην Ελλάδα, ενημερώνει για προγράμματα και δράσεις εθελοντικής εργασίας για τη διαχείριση του φυσικού περιβάλλοντος, συντονίζει κοινές δράσεις, συνεργασίες και πρωτοβουλίες, διευκολύνει τη μεταφορά τεχνογνωσίας και εμπειρίας θέματα εθελοντισμού μεταξύ των οργανώσεων – μελών, διασφαλίζει την επικοινωνία του δικτύου με κρατικούς και τοπικούς φορείς, καθώς και με το ευρύτερο κοινό και συντονίζει δράσεις πίεσης προς φορείς αποφάσεων και νομοθετικών ρυθμίσεων.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ΤΟΥ ΗΛΙΑ ΝΑΣΙΑΚΟΥ

Μετά την απόλυσή μου τέλος Ιανουαρίου του '53, μετακόμισα από τον Πειραιά στην Αθήνα, νοικιάζοντας σπίτι στα Λιόσια μαζί με τους αδελφούς Σωκράτη και Νίκο Πολύζο, ψάχνοντας να βρω καμιά εργασία, ενώ απασχολούμην σποραδικά σε οικοδομικές εργασίες. Κράτησε αυτή η προσπάθεια μέχρι το Πάσχα του '53, χωρίς αποτέλεσμα, οπότε αφήνοντας την Αθήνα επέστρεψα στο χωριό.

Πριν ακόμα φύγω από την Αθήνα, τον Μάρτιο, ημέρα του Ευαγγελισμού, μας πήρε η Ελένη και ο Γιώργος Τσουλάς, εμένα και τον Νίκο Πολύζο και πήγαμε στον ξάδερφό τους Βαγγέλη Μανώλη, που γιόρταζε, στο Βύρωνα. Εκεί η γιορτή εξελίχθηκε σε γλέντι και οίνοποσία, το περιβάλλον ήταν φιλικό, διότι, εκτός των άλλων, η αδελφή του Βαγγέλη Αλίκη ήταν παλιά συμμαθήτριά μου στο χωριό και, ούτε που κατάλαβα, έγινα για πρώτη και τελευταία φορά τύφλα στο μεθύσι. Με κουβάλησαν το βράδυ με δυσκολία στα Λιόσια, όπου έμενα, η Ελένη, ο Γιώργος και ο Νίκος και εγώ κατάλαβα την επόμενη ημέρα, τι είχε συμβεί, όταν ξύπνησα στο κρεβάτι μου ντυμένος, αφού μου είχαν βγάλει τα παπούτσια, το σακάκι και τη γραβάτα.

Την άνοιξη του '53 επιδεινώθηκε η υγεία του Πλαστήρα και τον επισκέφθηκε εκ μέρους του Παπάγου, ο Υπουργός Σπυρ. Μαρκεζίνης και συζητώντας, του ζήτησε ο Πλαστήρας, να προχωρήσει στη χρηματοδότηση της μελέτης του έργου Μένδοβα, που δεν πρόλαβε εκείνος να ολοκληρώσει, πράγμα που απεδέχθη ο Μαρκεζίνης και το πραγματοποίησε μετά το θάνατο του Πλαστήρα, στις 26 Ιουλίου 1953.

Την ίδια εποχή ο Μαρκεζίνης έκανε αιφνιδιαστικά εκατό τοις εκατό υποτίμηση της δραχμής έναντι του δολαρίου και αφαίρεσε λίγο αργότερα τρία χιλιάδικα από το νόμισμα. Ως τότε η δραχμή ήταν χιλιάρικο και το χιλιάρικο ήταν εκατομμύριο. Σωστό αποδείχθηκε το μέτρο της υποτίμησης, αλλά τότε έφερε μεγάλη αναστάτωση, διότι ο κόσμος συναλλάσσονταν σχεδόν αποκλειστικά λίρες Αγγλίας, όπως γίνονταν και οι αποταμιεύσεις των..... εχόντων και οι δανεισμοί μεταξύ των ιδιωτών. Έτσι η λίρα Αγγλίας, που είχε π.χ. 80.000 δρχ. την μία ημέρα, την επομένη της υποτίμησης είχε 160.000 δραχμές και ο τυχόν δανεισθείς 100 λίρες έπρεπε, για να τις επιστρέψει, να τις φτιάξει με διπλάσιες δραχμές. Ακόμα και οι προίκες τότε συμφωνούνταν σε χρυσές λίρες και υπήρξαν δυσκολίες και περιστατικά διάλυσης αρραβώνων, εφόσον βρέθηκαν στην ανάγκη διπλασιασμού του κεφαλαίου.

Στις αρχές του 1954 διαφώνησε ο Μαρκεζίνης με τον Παπάγο και παραιτήθηκε, ιδρύοντας αργότερα το '55 δικό του κόμμα, το «κόμμα των προοδευτικών».

Την εποχή εκείνη ανακινούσε ο Μακάριος, που βρίσκονταν στην Αθήνα, το Κυπριακό με διαδηλώσεις, που αναστάτωναν την Αθήνα και τελικά έπεισε τον Παπάγο να καταθέσει την αίτηση αυτοδιάθεσης της Κύπρου στον Ο.Η.Ε., σε αντίθεση με τον Πλαστήρα, που απέπεμψε το Μακάριο προηγούμενα, ως υποκινούνται πρόωρα το θέμα εναντίον της πανίσχυρης τότε αποικιοκρατικής Αγγλίας, που δεν ήταν σε θέση η Ελλάδα να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά.

Η Αθήνα τότε δεν είχε τη σημερινή μορφή, δεν ξεπερνούσε τους εφτακόσιες χιλιάδες κατοίκους και σε διάφορα σημεία, όπως στις πλατείες Κάνιγκος, Δημαρχείου, Ζαπτείου κ.α. υπήρχαν Άμαξες με άλογα, που το καλοκαίρι μάλιστα τους φορούσαν και καπέλα. Το τέρμα των Αστικών Λεωφορείων ήταν στους Αμπελοκήπους, στα Κάτω Πατήσια κ.λ.π. και δεν υπήρχαν τότε οι μυριάδες των σημερινών Ι.Χ. αυτοκινήτων. Στις οικοδομές τα μπετά κουβαλούσαν οι εργάτες με τους τενεκέδες και αποτελούσαν αξιολύπητη αρμαθιά στις σκαλωσιές.

Δεν υπήρχαν δουλειές, γι' αυτό οι άνθρωποι βρίσκονταν κι αγωνίζονταν στα χωριά τους με αφάναστα βέβαια σκληρότερες συνθήκες.

Στο δικό μας χωριό, εκτός από τις αγροτικές εργασίες με τα αμφίβολα έσοδα, οι περιπτώσεις

πραγματοποίησης έστω και λίγων μεροκάματων, όσων μπορούσαν βέβαια, ήταν: την άνοιξη στα Μεσενικολίτικα αμπέλια για σκάψιμο, το καλοκαίρι στον κάμπο για θέρο με το δρεπάνι και το χειμώνα στο Πήλιο για μάζεμα ελαίων. Η διάρκεια του μεροκάματου ήταν από ήλιο με ήλιο και η αμοιβή πενιχρή π.χ. για το θεριστή οκτώ οκάδες σιτάρι και εφτά στις γυναίκες, όπως και για τον ελαιοσυλλέκτη μία οκά λάδι και κάτι λιγότερο στις γυναίκες. Άλλη περίπτωση απασχόλησης, ήταν η μεταφορά στην Καρδίτσα και πώληση καυσόξυλων με τα ζώα, που δυστυχώς ήταν και η πλέον εξοντωτική, διότι απασχολούσε επί διήμερων άνθρωπο και ζώο για ελάχιστη αμοιβή, αντιστοιχούσα το πολύ με σημερινή αξία επτά (7) ευρώ, δηλαδή όση η αξία ογδόντα (80) κιλών καυσόξυλων σήμερα. Είχε δε ως αποτέλεσμα η εντατική αυτή ξύλευση, την ολόσχερη απογύμνωση της κοινοτικής μας δασικής έκτασης σε απελπιστικό σημείο, ώστε να δυσκολεύονταν να βρουν τις γνωστές στους παλιούς, δύο φορτωτήρες, που χρειάζονταν, για να φορτώσουν το ζώο.

Πολλοί συγχωριανοί μας, από τους πλέον ικανούς, ασχολούνταν με μία άλλη σκληρότατη εργασία, αλλά σχετικά λίγο αποδοτικότερη, όσο και επικίνδυνη, διότι ήταν παράνομη. Αυτοί αγόραζαν από τα επάνω της Νεβρόπολης, χωριά, λαθροούλοτομημένη οικοδομική ξυλεία ελάτης (λαθραία τα έλεγαν), αντί δέκα πέντε (15) περίπου κιλών καλαμπόκι ή σιτάρι το φόρτωμα, και τη μετέφεραν στα χωριά του κάμπου της Καρδίτσας και των Τρικάλων, πουλώντας τη στο διπλάσιο περίπου της αξίας αγοράς. Οι περισσότεροι δε εξ αυτών είχαν συνήθως δύο ζώα, οπότε κάτι κατάφεραν να κερδίζουν, οργώνοντας τις νύχτες βουνά και κάμπους, πολλές φορές μέχρι τα χωριά που βρίσκονται στα όρια με τον Ν. Λαρίσης, δηλαδή Τσιότι, Ζάρκο, Κεραμίδι, Βλοχό, Παλαμά, Ιτέα, Ορφανά κ.λ.π. Τα καημένα τα ζώα, που κουβαλούσαν δυσβάσταχτα φορτία για ατέλειωτες ώρες, σε δύσβατα και επικίνδυνα πολλές φορές μονοπάτια, σκατεύονταν τα πόδια τους και πλήγιαζαν οι πλάτες τους, θύματα κι αυτά της δύσκολης εποχής.

Παλαιότερα προτού εξαντληθεί το δικό μας δάσος, πολλοί συγχωριανοί μας έφτιαχναν κάρβουνα, βάζοντας καμίνια στο δάσος με ειδική τεχνική εμπειρία και πουλούσαν τα κάρβουνα αντί καυσόξυλα και από εκεί μας έμεινε και το όνομα καρνουςάκια (καρβουνοςάκια), που τείνει πλέον να ξεχαστεί, αφού πάρα πολλές πλέον δεκαετίες έχει σταματήσει αυτή η ασχολία, η οποία δημιουργούσε και προστριβές με τα γειτονικά χωριά, καθώς λεηλατούσαμε και τα δικά τους δάση στα όρια.

Άλλο επάγγελμα, με το οποίο ασχολούνταν πολλοί συγχωριανοί μας, ήταν το ζωεμπόριο, το οποίο χωρίζονταν σε τρεις κατηγορίες:

1. των μικρών ζώων, όπως λέγονταν τα αιγοπρόβατα,

2. των βοοειδών, που αποτελούσαν, όπως και η προηγούμενη κατηγορία, τα ζώα αναπαραγωγής και τα επί σφαγήν, που κατέληγαν στα κρεοπωλεία και

3. η μεγάλη κατηγορία μεταγωγικών και αροτριώντων ζώων, που περιελάμβανε τα άλογα, μουλάρια, ακόμα και τους γαϊδάρους σε κάποιο ποσοστό. Σημειωτέον, ότι αυτής της κατηγορίας εμπόριο ασκούσαν σαν παραδοσιακό και πατροπαράδοτο επάγγελμα, από τον προπερασμένο αιώνα, δύο πολυάριθμες οικογένειες συγχωριανών μας: οι Κυριτσαίοι και οι Σανιδέοι, με πανελλήνιο δίκτυο γνωριμιών, ταξιδιών και επαγγελματικών πράξεων. Στις πρώτες δεκαετίες του περασμένου αιώνα, ασχολήθηκαν εντατικά και ήταν ονομαστοί ως ζωέμποροι «τσαμπάσηδες» οι αδελφοί Κυρίτσης Νάσιος, Γιώργος και Δημήτρης και οι αδελφοί Σανιδά Γιώργος και Κωνσταντής, που αποτελούσαν όλοι τους, μάλλον τη δεύτερη ή τρίτη οικογενειακή γενιά στο ζωεμπόριο. Μάλιστα ο Δημήτρης Κυρίτσης, επιχείρησε εμπορική δραστηριότητα και εκτός Ελλάδας και έκανε εισαγωγή μεγάλων ζώων από την

προπολεμική Σερβία, που δεν πήγε καλά, όπως παλαιότερα έλεγαν, αφού αρρώστησαν εκείνα τα ζώα στα χέρια του. Ακολούθησαν κατόπιν στην επόμενη γενιά από μεν τους Κυριτσαίους οι: Κώστας, Αναστάσιος, Βασίλης, Αντώνης κ.λ.π. και από τους Σανιδάιους οι: Δημητράκης, Απόστολος, Αγγελάκης, Θωμάς, Χρήστος, Βασίλης, Ηλίας κ.λ.π. Φυσικά κοντά στους πολυάριθμους έμπειρους των δύο οικογενειών παραδειγματίστηκαν, μαθήτευσαν, συνεργάστηκαν και ασχολήθηκαν με τη δουλειά αυτή και πάρα πολλοί άλλοι συγχωριανοί μας για μακρά έτη και άλλοι για μικρότερα χρονικά διαστήματα, όσο ακόμα τα μεγάλα ζώα ήταν συνδεδεμένα και απαραίτητα με τη ζωή και τη δραστηριότητα στην ύπαιθρο, που αποτελούσαν τη μοναδική κινητήρια δύναμη. Δεν θα αναφερθώ σε ονόματα άλλων συγχωριανών μας, που ασχολήθηκαν με αυτό το είδος ζωεμπορίου, αν και μερικοί το άσκησαν επί ζωής και αποκλειστικά, διότι αριθμούν δεκάδες και σίγουρα κάποιους θα παραλείψω, αφού μέχρι τη Δεκαετία του '50 και του '60 ακόμα ήταν φαινόμενο συνηθισμένο να γεμίζουν τα ζωοπάζαρα από «μεταπράτες» συγχωριανούς μας, όπως οι ίδιοι αστεϊεούμενοι αυτοαποκαλούνταν.

Την εμπειρία και τη γεύση αυτής της δουλειάς απέκτησα κι εγώ, αφού συνεργάστηκα με το γαμπρό μου Βασ. Κυρίτση για δύο χρόνια, το 1954 και 1956. Ήταν κι αυτή από τις σκληρότερες εργασίες με κινδύνους εμπλοκής σε διαμάχες, φιλονικίες και δικαστικούς αγώνες ακόμα και τέτοια η φύση της, που κατ' ανάγκην ασκούσαν κανείς και εκπαιδευόταν στην εμπειρική διπλωματία, στη δικολαβία, στη χρησιμοποίηση μεσιτών επ' αμοιβή φυσικά και σ' ό,τι άλλο μπορεί να φανταστεί κανείς, για να μπορέσει να είναι πειστικός, τόσο στην αγορά όσο και στην πώληση των ζώων και γενικά να μπορέσει να σταθεί στο σκληρό ανταγωνισμό, αναγκαζόμενος πολλές φορές να κρύβει την αλήθεια και να μην είναι ειλικρινής.

Τις ημερομηνίες όλων των ζωοπανηγύρεων γνώριζαν από μνήμης.

Θυμάμαι το 1956, ανήμερα του Αηλιά, ήμασταν στο ζωοπάζαρο της Καλαμπάκας. Σχηματίσαμε εκεί μία περιστασιακή παρέα για το ταξίδι προς Χαλκίδα, που ήταν στις 26 Ιουλίου.

Εγώ οδηγούσα τα ζώα, που είχα με το Βασ. Κυρίτση και ο Ηλίας Χούτας, γνώστης και των δρομολογίων, είχε τα ζώα του αδερφού τους Χρήστου και του Ευαγγ. Σανιδά, που συνεργάζονταν. Φορτώσαμε τα ζώα στο τραίνο μέχρι Παλαιοφάρσαλα και εκεί τα κατεβάσαμε και πήγαμε βαδίζοντας επί τέσσερις ημέρες στη Χαλκίδα μέσα στο λιοπύρι. Στις ενδιάμεσες στάσεις, που κάναμε, ο Ηλίας που είχε το άλογο οδηγό (μπενέκι) με το κυπρί, δεν ελάμβανε προληπτικά μέτρα να το δένει και να το προσέχει και κάνα δυο φορές αφηνιάζοντας, μας πιασώγισε αρκετά, φέρνοντάς μας σε απελπισία, βλέποντας μόνο τη σκόνη πίσω, από όλο το κοπάδι των ζώων, φοβούμενοι ότι θα τα φθάσουμε στο χωριό, διότι το αλαφροίσκιωτο άλογο το είχαν αγοράσει από το Κωσταρέλλο.

Στη συνέχεια για να αποτρέψω αυτόν τον κίνδυνο σε κάθε σταμάτημα έκανα και εγώ έλεγχο των μέτρων, που λάμβανε ο Ηλίας.

Δύο τρεις κορυφαίοι συγχωριανοί μας, «τσαμπάσηδες», πέρασαν από τα χέρια τους και όλα τα γιγαντώσιμα μουλάρια της «Ούνρας» που είχαν δώσει τότε στους ημετέρους των ορεινών χωριών, οι τοπικοί άρχοντες, τα πρώτα χρόνια μετά τον επαναπατρισμό μας. Αυτά ήταν εισαγωγής τα περισσότερα από Ουγγαρία και κατάλληλα μόνο για πεδινά εδάφη και κάμπους, για κάρα και μονόζυγα οργώματα.

Οι ορεινοί, που δεν μπορούσαν ούτε να τα συντηρήσουν, τα αντίλλααν εσπευσμένα με μικρόσωμα, κατάλληλα για εκείνους και τα θηρία μοσχοπωλήθηκαν στη Βοιωτία και στα ψαχνά Ευβοίας, καθώς τότε σπάνιζαν τα τρακτέρ.

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Ούτε γήπεδο σαν το σημερινό, ούτε παιδικές χαρές με κούνιες και τσουλήθρες, ούτε άλλοι χώροι για άθληση και παιχνίδι υπήρχαν στο χωριό πριν από μερικές δεκαετίες, τότε που παίζαμε με μπαλωματένιες τόπες και κάναμε μπάλα τη φούσκα του γουρουνιού, τα Χριστούγεννα... Όμως εμείς σαν παιδιά που είχαμε ανάγκη από παιχνίδια, καταφέραμε να τα εξασφαλίζουμε με δικούς μας τρόπους και αυτοσχέδια μέσα.

Κούνιες φτιάχναμε με τριχιές στα δέντρα ή με τα κλωνάρια των δέντρων που τα δένναμε μεταξύ τους όταν δεν είχαμε τριχιά. Τραμπάλες φτιάχναμε από ξύλα που κόβαμε και τα διαμορφώναμε κατάλληλα. Τις λέγαμε ζαγκάνες και μία που περιστρεφόταν πάνω σ' ένα παλούκι ήταν για... τολμηρούς, αφού, λόγω της ταχύτητας, κάποιες φορές γινόταν επικίνδυνη. Τσουλήθρες κάναμε το χειμώνα με τα χιόνια (γλίστρες), αλλά και στο χώμα σε κατηφορικά μέρη ή σε πλακαρές. Το χειμώνα παίζαμε και το χιονοπόλεμο χωρισμένοι σε δύο «αντίπαλα στρατόπεδα» από τον ένα και τον άλλο μαχαλά. «Μάχες»... ομηρικές γίνονταν ανάμεσα στον απάνω και στον πέρα ή κάτω μαχαλά...

Για άλλα παιχνίδια είχαμε κάποια συγκεκριμένα σημεία του χωριού, κάποιες αλάνες ή αυλές (ρούγες) που ήταν κάπως ευρύχωρες και προσφερόταν για κάποια παιχνίδια. Μια τέτοια ήταν η ρούγα του Τσιμογιάννη στου πέρα μαχαλά, όπου μαζεζόμασταν όλα τα παιδιά της γειτονιάς και όχι μόνο. Εκεί παίζαμε τα σίκια, τα πάφλια, τις βουρβούρες (σβούρες), το πατατσούζ, τις σημάδες, τα σκατούλια και βέβαια το κρυφτό και το κυνηγητό, που ήταν από τα πιο συνηθισμένα. Τα κορίτσια, εκτός από τα δύο προηγούμενα, έπαιζαν την τσούζα, τα πεντόβολα, το γκέο – φραγκέο. Σε πιο ανοιχτούς χώρους παίζαμε άλλα παιχνίδια, όπως το τσιλιγκάρι, τα σκλαβάκια, το πλιάφ', την «πρώτη ελιά», το λουράκι, το γουτς', τα «κατούρ'σα». Κάναμε και αγωνίσματα... στίβου όπως το άλμα τριπλούν («φράγκα μία, φράγκα δύο, φράγκα τρεις»), και το «άλμα άνευ φοράς» που το λέγαμε «τα στεκ'». Αετούς φτιάχναμε επίσης μόνοι μας, φασουλάδες, «αστέρια» και «βαγγανιστούς».

Επίσης... μουσικά όργανα, φλογέρες από καλάμια και από κοτσάνια φύλλων κολοκυθιάς, τσαμπούνες και τρομπέτες από φλούδα καστανιάς. Και «πολεμικά» όπλα – παιχνίδια φτιάχναμε όπως ξυλοκούμπουρα, σφαλιόρες κ.λ.π. Μπάλα παίζαμε στα «Ισιώματα» και στις «Αλαταρίες». Αυτά ήταν τότε τα δύο «γήπεδα» του



χωριού, όπου γίνονταν και ποδοσφαιρικές συναντήσεις ανάμεσα στις ομάδες Μορφοβουνίου και Μεσενικόλα. Σ' αυτές τις συναντήσεις έπαιζαν συνήθως τα γυμνασιόπαιδα της εποχής και άλλα παιδιά που δούλευαν ή έμεναν στην Καρδίτσα, που σ' εμάς τα μικρότερα φάνταζαν σαν έμπειροι ποδοσφαιριστές που τους θαυμάζουμε... Μπάνιο κάναμε στη «Βαβά τη γούρνα» και στα ποτάμια στη Νεβρόπολη στην «Καπελίνα» και στο Μπλακατσιάνο, με μαγικό τύπου... Αδάμ.

Για ποδόσφαιρο κάποιες φορές πηγαίναμε και σε κάποια μπαίρια στη Νεβρόπολη, όπως στο «Κελεπούρη» και στα «Πνακάκια» από όπου είναι και η φωτογραφία... Ποδοσφαιρικής ομάδας του χωριού το 1964. Στην πρώτη σειρά, όρθιοι από αριστερά όπως βλέπουμε είναι: Ηλίας Καφαντάρης του Παύλου, Θωμάς Τσιαντής του Δημ., Λάμπρος Κουτσώνας του Αντων., Γιώργος Βασιλούλης του Ιωάνν., Αποστόλης Κατοίκος του Σεραφείμ, Δημήτρης Πανταζής του Ηλ. Στη δεύτερη σειρά καθιστοί: Γιάννης Καφαντάρης του Παύλου, Ευριπίδης Καφαντάρης του Παύλου, Πανταζής..., Στάθης Πλαστήρας του Γεωργ., Δημήτρης Κατοίκος του Γεωργ., μικρός άγνωστος και Β. Πανταζής του Ηλία.

ΑΠΟΣΤ. ΚΑΤΟΙΚΟΣ

Ο ΔΙΠΛΟΣ ΧΟΡΟΣ

Ένα από τα παραδοσιακά έθιμα του χωριού μας είναι ο «διπλός χορός» του Πάσχα. Παλιότερα γινόταν την Τρίτη μέρα του Πάσχα αφού όλοι σχεδόν τότε έμεναν μόνιμα στο χωριό και δεν έφυγαν μετά την πρώτη ή δεύτερη μέρα του Πάσχα. Εδώ και κάμποσα χρόνια καθιερώθηκε να γίνεται ο διπλός χορός την Κυριακή, γιατί από τη Δευτέρα αρχίζει η φυγή των ανθρώπων προς τις πόλεις. Όπως όλα βέβαια τα έθιμα έχουν χάσει το παλιό καλό τους χρώμα και ατόνησαν, έτσι και το έθιμο του διπλού χορού τα τελευταία χρόνια γίνεται με μεγάλη προσπάθεια, λόγω της απροθυμίας των ανθρώπων να πάρουν μέρος σ' αυτό. Γιατί άραγε; Τόσο πολύ επηρεαστήκαμε από τη ζωή στις πόλεις και αλμύρες και σε έθιμα του χωριού; Ευτυχώς που υπάρχουν ακόμα κάποιοι ρομαντικοί και επιμένουν, κόντρα στην ισοπεδωτική mania της «εξέλιξης» και του εκμοντερνισμού, πάντως χρειάζεται ένας καλύτερος συντονισμός των Διοικητικών Συμβουλίων για μια καλύτερη οργάνωση. Να αξιοποιηθούν και οι παραδοσιακές φορεσιές που διαθέτουμε και λίγο είναι αρκετές και ταιριάζουν στο κλίμα της ημέρας και της εκδήλωσης. Είναι και κάπου είναι ωραίο και εντυπωσιακό και προσελκύει και περισσότερο κόσμο. Παλιότερα είχε δοκιμαστεί και είχε επιτυχία...

Αποστ. Κατοίκος

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΓΙΑ ΩΡΕΣ ΞΕΓΝΟΙΑΣΙΑΣ

1) Δύο τρελοί στο τρελοκομείο συζητούν και λένε.

«Κάτι πρέπει να κάνουμε για να βγάλουμε πολλή λεφτά».

«Ναι», λέει ο άλλος «αλλά τι όμως;»

«Να βιλέεις εκείνα τα αυτοκίνητα που είναι απέναντι; να τα βάλουμε μούρη με μούρη για να ζευγαρώνουν και να κάνουν αυτοκινητάκια να τα πουλήσουμε για να βγάλουμε λεφτά».

«Εντάξει», λέει κι ο άλλος, «πάμε».

Ένας τρίτος τρελός όμως τους βιλέει και τους ρωτάει:

«Τι κάνετε εσείς εκεί πέρα;» Οι τρελοί του εξηγούν και αυτός τους απαντάει «Πώς να ζευγαρώσουν ρε τρελοί είστε; Αφού φοράνε τις προφυλακτήρες».

2) Δύο γιατροί κάθονται σ' ένα παγκάκι και βλέπουν κάποιον να τους πλησιάζει με τα πόδια κλειστά και κουνιστά. Αναρωτιούνται και λένε από τι πάσχει.

«Εγώ», λέει ο ένας, «βάζω στοίχημα ότι πάσχει από σπονδυλοαρθρίτιδα» κι εγώ λέει ο άλλος «λέω ότι πρέπει να πάσχει από δισκοπάθεια». Τέλος πάντων του φωνάζουν και του λένε: «Εμείς ήμαστε γιατροί και αναρωτιόμαστε από τι υποφέρετε. Εγώ πιστεύω από σπονδυλοαρθρίτιδα και ο συνάδελφός μου από δισκοπάθεια. Μπορείς να μας πεις τελικά από τι πάσχεις;»

«Δυστυχώς φίλοι μου πέσαμε και οι τρεις έξω.»

«Τρεις; ποιοι τρεις εμείς δύο ήμαστε».

«Δύο εσείς και ένας εγώ. Πέσαμε όλοι έξω γιατί ήθελα να αεριστώ (κλάσω) και τα 'κανα πάνω μου.»

3) Κάποτε ένας καθοντυμένος κύριος με το καβουράκι στο κεφάλι του περπατούσε στο πεζοδρόμιο. Ξαφνικά ανοίγει ένα παράθυρο και από πάνω πέφτει μπροστά του ένα προφυλακτικό. Κοιτάζει από δω και από κει τρομαγμένος και αφού σκύβει το παίρνει στο χέρι του και προχωράει στην είσοδο της πολυκατοικίας. Χτυπάει το κουδούνι και πετάγεται απ' το ισόγειο ο ένας κύριος. Τότε ο καθοντυμένος κύριος τον ρωτάει: «Με συγκωρείτε κύριε, ποιος μένει επάνω;»

«Η κόρη μου», απαντά ο άλλος, «και τώρα μάστιχα είναι ο δάσκαλος μαζί της και της μαθαίνει πιάνο».

«Α! έτσι ε!», λέει ο καθοντυμένος. «Τότε ορίστε και το δίπλωμά της», λέει και του δίνει το προφυλακτικό.

4) Κάποτε ένας τυφλός, ένας φαλακρός και ένας κουτσός πάνε σ' ένα ταβερνάκι να πιούνε κανένα κρασί. Αφού παραγγέλνουν και ο ταβερνιάρης τους τα φέρνει λέει ο τυφλός: «Ωραίο το κρασί και ωραίο χρώμα αλλά έχει μια τρίχα μέσα». Ο φαλακρός συμπληρώνει «Από εμένα θα έπεσε» και ο κουτσός «Εάν σηκωθώ και σας πηλώσω στις κνήμεις τότε θα δείτε».

5) Όταν ο άνθρωπος πεθαίνει οι ψυχές πηγαίνουν στον Άγιο Πέτρο και δίνουν αναφορά.

Ρωτάει λοιπόν ο Άγιος Πέτρος:

«Παιδί μου εσύ από τι πέθανες;

«Από τα γέλια», απαντά η ψυχή.

«Μα πώς έγινε;», του λέει ο Άγιος.

«Να εκεί που δούλεψα, ήρθε κάποιος και μου λέει πήγαινε στο σπίτι σου. Η γυναίκα σου σε απάτη. Τρέχω λοιπόν σπίτι μου ψάχνω από δω, από κει τίποτε. Άρχισα τότε να γελάω από ευχαρίστηση και έτσι πέθανα.»

Τότε πετάγεται μια ψυχή άλλη από πίσω του τον χτυπά και του λέει:

«Ρε φίλε έψαξες καλά;»

«Ναι», του απαντά ο άλλος.

«Αμ δε, γιατί εάν έψαχνες και στο ψυγείο τότε ούτε εγώ θα πέθαινα απ' το κρύο αλλά ούτε εσύ από τα γέλια».

6) Ένας γύφτος πάει με το γυφτάκι του σ' ένα μαγαζί υποδημάτων να του πάρει παπούτσια.
«Τι θέλετε;», ρωτάει ο πωλητής.

«Θέλω γυφτάκι του πάρω παπούτσια».

«Τι νούμερο;», ρωτάει πάλι ο πωλητής.

«38», λέει ο γύφτος.

Μετά από μερικές μέρες ξαναπάνε στο ίδιο κατάστημα.

«Τι θέλετε;» ρωτάει πάλι ο πωλητής.

«Γυφτάκι παπούτσι χάλασε πάρει άλλο».

«Τι νούμερο;»

«Τώρα θέλει 40».

Μετά από μερικές μέρες αφού ξαναπάνε λένε στον πωλητή:

«Γυφτάκι τέλει πάλι παπούτσια».

«Τι νούμερο;»

«35», λέει ο γύφτος.

«Τι 35;», απαντά ο πωλητής, «μήπως κάνετε λάθος; Την προηγούμενη φορά ζητήσατε 43».

«Ναι αηλιά τώρα», λέει ο γύφτος, «γυφτάκι έκοψε νύχι του».

7) Ένας πιτσιρίκος λέει στον πατέρα του. «Πατέρα θα κάνετε ένα μωρό να το έχω κι εγώ παρέα;».

«Πήγαινε και πέστο στη μάνα σου», λέει ο πατέρας.

«Μαμά», λέει ο μικρός, «θα κάνετε ένα μωρό να το έχω κι εγώ παρέα;»

«Τι λες βρε παιδί μου τώρα ούτε λεφτά έχουμε ούτε ο πατέρας σου δουλειά ούτε τίποτε, τώρα δεν γίνεται».

«Μαμά», λέει ο μικρός αφού σκέφτηκε για λίγο, «θα σε γκαστρώσω εγώ».

«Βρε τι λόγια είναι αυτά;»

«Καλά μαμά θα δεις».

Μετά από οκτώ μήνες βλέπει τη μητέρα του με φουσκωμένη την κοιλιά.

«Είδες μαμά τι σου είπα; Θυμάσαι που σου είπα ότι εγώ θα σε γκαστρώσω;»

«Μα τι λες βρε, εσύ με γκάστρωσες ή ο πατέρας σου;»

«Ναι αηλιά ας είμαι εγώ καλή που πήγα και τρύπησα όλα τα προφυλακτικά που είχατε στο κομοδίνο και λες μετά ότι σε γκάστρωσε ο μπαμπάς;».

8) Ένας νεαρός γνωρίζει μια ωραία και καλή κοπέλα και αποφασίζει να την παντρευτεί. Θέλοντας όμως να πάρει πληροφορίες γι' αυτήν ρωτάει ένα φίλο του.

«Ρε συ τι λες είναι καλή να την πάρω; Μου είπε ότι είναι και τίμια».

«Τι λες βρε εγώ την είχα 2 χρόνια φιλενάδα και πριν από μενα την πέρασαν αηλιά 3».

«Σώπα χριστιανέ μου!», λέει ο νεαρός.

Πηγαίνει λοιπόν στην κοπέλα και της λέει:

«Θα σε παντρευτώ μόνο αν σε κοιτάξει ο γιατρός για την τιμιότητά σου».

«Εντάξει», λέει αυτή, «αηλιά όχι τώρα».

Το ίδιο βράδυ αυτή πηγαίνει σ' ένα γιατρό για να της κάνει μια καλή ραφή. Κοιτάζει ο γιατρός και απορεί.

«Τι να πρωτοκάνω εδώ μέσα; Εσύ έχεις καταστροφή εντελώς. Πήγαινε όμως απέναντι στον κρεοπώλη και πάρε μια πέτσα από ένα αρνί για να τα μπαλώσουμε».

Έτσι κι έγινε. Το μπάλωμα τελείωσε. Η κοπέλα τώρα ήταν σίγουρα παρθένα. Πηγαίνει στον νεαρό τώρα και του λέει:

«Τώρα μπορείς να με πας σε γιατρό να με ελέγξει».

Την πηγαίνει λοιπόν σ' ένα δικό του γιατρό για εξέταση και μετά από 2 ώρες αναμονή στο ιατρείο, ορμάει μέσα και του λέει:

«Λοιπόν γιατρέ μην καθυστερείς πες μου τι βλέπεις».

«Βρε», λέει ο γιατρός, «η κοπέλα παρθένα είναι αηλιά δεν μπορώ να καταλάβω τη σφραγίδα του υγειονομικού εδώ μέσα τι δουλειά έχει;»

Στεργίου Γ.

Λάρισα

Αμερική: Η αναβίωση του μακαρθισμού

του Γ. Βασιλούλη

Έχουμε συνηθίσει να λέμε, όταν αναφερόμαστε σε κάτι σημαντικό, ότι αυτό έχει διαχρονική αξία, δηλαδή δεν αλλοιώνεται με την πάροδο του χρόνου. Και όταν αυτό το σημαντικό διατηρείται και διαιωνίζεται προσφέροντας θετικές υπηρεσίες στους ανθρώπους, η διαχρονικότητα του εισπράττεται δημιουργικά.

Διαχρονική αξία μπορεί να έχει ένα έργο τέχνης, μια μουσική σύνθεση αλλά και μια ιδέα η οποία μεταρσιώνεται σε πράξη, όπως η έννοια της δημοκρατίας ή της ελευθερίας, αξίες αναλλοίωτες στην πάροδο των αιώνων. Η διαχρονικότητα όμως δεν έχει μόνο η θετική της πλευρά. Πολλές φορές, η διατήρηση ορισμένων πραγμάτων στο πέρασμα του χρόνου, γεννά πολλές αμφιβολίες για τη χρησιμότητα τους. Για τους οπαδούς του ναζισμού π.χ. ο Χίτλερ και οι ιδέες του αποτελούν αναλλοίωτη διαχρονική αξία για την ευημερία και την πρόοδο της άριας φυλής.

Αυτές τις μέρες έπεσε στα χέρια μου ένα άρθρο που αναφέρεται στη διαχρονική αξία του μακαρθισμού. Η έννοια αυτή ήρθε στην επικαιρότητα ύστερα από τη δημοσίευση του πορίσματος της έρευνας που έγινε στα αρχεία του Αμερικανικού Κογκρέσσου, σχετικά με τη δραστηριότητα του περιβόητου γεροισιαστή Τζο Μακάρθι.

Στα μέσα του περασμένου αιώνα, ο αποτυχημένος αυτός δικηγόρος, ομοφυλόφιλος, αλκοολικός και τζογαδόρος, αφού εκλέχτηκε γεροισιαστής «κατασκευάστηκε» και χρησιμοποιήθηκε από το στρατιωτικό πολιτικό κάτεστημένο των Η.Π.Α. για να υλοποιήσει συγκεκριμένα σχέδια εκμεταλλευόμενος τη διάχυτη αντικομμουνιστική υστερία της εποχής του, έστησε σε ολόκληρη τη χώρα, ένα δίκτυο κατατρομοκράτησης κάθε ελεύθερης και προοδευτικής ιδέας σε όλους τους τομείς, πολιτικής, επιστήμης, τέχνης, σέρνοντας στα ανακριτικά γραφεία και φακελώνοντας χωρίς κανένα στοιχείο ανύποπτους πολίτες. Ο όρος «μακαρθισμός» έγινε συνώνυμο της κατάρριψης κάθε έννοιας βιοπρέπειας και δημοκρατίας, η δε, περίοδος

του υπήρξε ότι αναχρονιστικότερου και ανελεύθερο έχει να επιδείξει η νεώτερη ιστορία των ελεύθερων δημοκρατικών κρατών. Γιατί όλα αυτά; Για το λόγο ότι έπρεπε να δημιουργηθεί το κατάλληλο κλίμα εναντίον του τότε σοβιετικού μπλοκ, ως τον μεγαλύτερο εχθρό της ελεύθερης ανθρωπότητας προκειμένου να εξασφαλισθεί η αμερικάνικη λαϊκή υποστήριξη σε σχεδιαζόμενες επεμβάσεις, όπως π.χ. στην Κούβα.

Στο όνομα του αντικομμουνισμού τότε, στο όνομα της καταστολής της τρομοκρατίας τώρα, γίνεται άθλια προπαγάνδα και πλύση εγκεφάλου στους αφελείς Αμερικανούς πολίτες οι οποίοι ενδιαφέρονται μόνο για το πόσα θα κερδίσουν το μήνα, προκειμένου οι εκάστοτε Ντικ Τσένι και Ράμσφελντ να αποκομίζουν οφέλη, από τα συμβόλαια των εταιρειών για την εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών κοιτασμάτων τον πλανήτη. Μόλις χτές, άκουγα τον υπουργό εξωτερικών της Αγγλίας, ο οποίος με κυνικό τρόπο έλεγε ότι «..... δεν είναι απαραίτητο να βρούμε όπλα μαζικής καταστροφής στο ΙΡΑΚ» ενώ πριν την επέμβαση, η ύπαρξη αυτών των όπλων, ήταν το κύριο επιχείρημα τους. Ο πόλεμος λοιπόν εδώ καθαρά για τα πετρέλαια. Κατά τη διάρκεια των αμερικανικών βομβαρδισμών, ενώ ολόκληρη η ανθρωπότητα παρακολουθούσε με φρίκη τις καταστροφές, σε μια ελληνική ραδιοφωνική εκπομπή που μετέδιδε ζωντανά απόψεις ακροατών, άκουσα το εξής καταπληκτικό, που αποτελεί δείγμα του κλίματος που επικρατεί στους αμερικανούς πολίτες.

Ένας συμπατριώτης μας, ομογενής από μια πόλη των Η.Π.Α. διαμαρτυρόμενος, ρωτούσε το δημοσιογράφο του σταθμού: Τι σας νοιάζει ρε εσάς και φωνάζετε, σας πήρε ο πόνος για τους Ιρακινούς; Αν σκοτωθούν και λίγες χιλιάδες και έχουμε φτηνότερο πετρέλαιο θα σας πείσει πλάκωμα; Η άποψη αυτή που εκφράστηκε από τον ομογενή συμπατριώτη μας, είναι δυστυχώς η άποψη του κάθε αμερικανού πολίτη, έτσι όπως τη διαμόρφωσε η άθλια προπαγάνδα του μακαρθισμού. Και κάτι άλλο, αν δεχτούμε την άποψη τους, ότι

δηλαδή ανέλαβαν τη σταυροφορία εναντίον της διεθνούς τρομοκρατίας, για να προστατέψουν τον ελεύθερο κόσμο, τίθεται αμέσως το ερώτημα:

Η τρομοκρατία ξεριζώνεται με πόλεμο; τα γεγονότα δείχνουν πως όχι. Δεν αισθάνεται κανένας περισσότερο ασφαλής απέναντι στην τρομοκρατία, μετά τον πόλεμο στο ΙΡΑΚ, και την πτώση του δικτατορικού καθεστώτος του Σαντάμ Χουσεϊν. Γιατί, παρά τις τρομοκρατικές επιθέσεις του έγιναν, παρά τον άδικο χαμό χιλιάδων αμάχων που προξένησαν, το τρομοκρατικό δίκτυο της Αλ. Κάϊντα και ο Οσάμα Μπιν Λάντεν, ακόμη και ο ίδιος ο Χουσεϊν είναι άθικτοι. Αυτό επαληθεύεται από σειρά νέων τρομοκρατικών επιθέσεων που γίνονται, μετά τις σωτηρίες επεμβάσεις σε Αφγανιστάν και ΙΡΑΚ. Ο κόσμος όμως σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης ξεσηκώνεται εναντίον τους, και το σύνθημα των αριστερών κινημάτων του δεύτερου ήμισυ του προηγούμενου αιώνα «ΦΟΝΙΑΔΕΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ» έγινε κραυγή των καταπιεσμένων του κόσμου, ανεξάρτητα από πολιτικές τοποθετήσεις. Και αυτοί το νοιώθουν, πως δεν θα διαφεντεύουν αιώνια την ανθρωπότητα. Η ιστορία διδάσκει ότι και οι μεγαλύτερες αυτοκρατορίες κάποτε καταρρέουν, κάτω από την πίεση του δίκαιου αγώνα των λαών.

Υ.Γ. Η δήλωση του επικεφαλής των επιθεωρητών, για την ανακάλυψη όπλων μαζικής καταστροφής στο ΙΡΑΚ, έρχεται να διαλύσει και την τελευταία αμφιβολία, όσον αφορά την σκοπιμότητα των σύγχρονων αμερικανικών επεμβάσεων. Δήλωσε λοιπόν ο Σουηδός διπλωμάτης Χάνς Μπλίζ: (από το ΒΗΜΑ 13/6/2003) «ο πόλεμος στο ΙΡΑΚ βασίστηκε σε πληροφορίες των αμερικανικών υπηρεσιών οι οποίες δεν γνωρίζουμε ακόμη αν ήταν ακριβείς ή όχι. Τίθεται όμως το εξής ερώτημα: Τέτοιου είδους πληροφορίες νομιμοποιούν την Κύρηξη ενός πολέμου; Όσο περνούσε ο καιρός και δεν βρίσκαμε όπλα η κυβέρνηση Μπους μας πίεζε. Η Ουάσινγκτον είχε εκνευριστεί επειδή η ομάδα των επιθεωρητών δεν είχε ανακαλύψει όσα περίμεναν».